II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Δεκεμβρίου 2007

σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 51/06 (πρώην N 748/06) που χορηγήθηκε από την Πολωνία υπέρ της Arcelor Huta Warszawa

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 6077]

(Το κείμενο στην πολωνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/406/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

το *σχετικό με την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας* [1] πρωτόκολλο αριθ. 8 της συνθήκης προσχώρησης,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [2] σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, και λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Το 2002, υποβλήθηκε στις πολωνικές αρχές από την Arcelor Huta Warszawa (εφεξής «AHW»), που έφερε ακόμα την επωνυμία Huta L.W. Sp. z o o (εφεξής «HLW») ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης (καλούμενο επίσης «ατομικό επιχειρηματικό σχέδιο» — ΑΕΣ). Το σχέδιο αναθεωρήθηκε τον Μάρτιο του 2003 (εφεξής «ΑΕΣ του 2003»).

(2) Η διαδικασία αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας χάλυβα στην Πολωνία ξεκίνησε τον Ιούνιο του 1998, όταν η Πολωνία υπέβαλε στην Κοινότητα ένα πρώτο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, σε συμμόρφωση προς το άρθρο 8, παράγραφος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 της ευρωπαϊκής συμφωνίας με την Πολωνία (εφεξής «άρθρο 8 παράγραφος 4»), το οποίο επέτρεπε, κατ' εξαίρεση, τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση του κλάδου της χαλυβουργίας κατά τα πρώτα πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας.

(3) Στις 5 Νοεμβρίου 2002, το Υπουργικό Συμβούλιο της Δημοκρατίας της Πολωνίας ενέκρινε το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και ανάπτυξης της πολωνικής βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα έως το 2006 και, βάσει αυτού, θέσπισε, στις 25 Μαρτίου 2003, το τελικό εθνικό πρόγραμμα αναδιάρθρωσης (εφεξής «ΕΠΑ»). Το εν λόγω πρόγραμμα επιτρέπει ουσιαστικά τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων ύψους έως 3,387 δισεκατ. PLN (846 εκατ. EUR) [3] στην πολωνική χαλυβουργία, για την αναδιάρθρωσή της κατά την περίοδο από το 1997 έως το 2006.

(4) Το ΕΠΑ υποβλήθηκε στην Επιτροπή, η οποία το αξιολόγησε στις 25 Μαρτίου 2003 και, βάσει της εν λόγω αξιολόγησης, υπέβαλε πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την παράταση, έως το τέλος του 2003, της περιόδου χάριτος (η οποία αρχικά προβλεπόταν να λήξει το 1997) για τη

[1] ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 948.
[2] ΕΕ C 35 της 17.2.2007, σ. 41.

[3] Με βάση την ισοτιμία 1 EUR = 4 PLN.

χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στον πολωνικό χαλυβουργικό τομέα, στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής συμφωνίας, υπό τον όρο ότι θα καταστούν οι δικαιούχες επιχειρήσεις βιώσιμες έως το 2006. Η πρόταση εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Ιούλιο του 2003 ([4]).

(5) Έτσι, η ΕΕ επέτρεψε στην Πολωνία να χορηγήσει, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες της ΕΕ, ([5]) ενίσχυση για την αναδιάρθρωση της χαλυβουργίας της, όπως ορίσθηκε τελικά στο σχετικό με την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας πρωτόκολλο αριθ. 8 της συνθήκης προσχώρησης (εφεξής «πρωτόκολλο αριθ. 8») ([6]). Στο πρωτόκολλο επιβεβαιώνεται η έγκριση της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης μέγιστου ύψους 3,387 δισεκατ. PLN στις οκτώ αναφερόμενες εταιρείες, συμπεριλαμβανομένης της HLW, έως το τέλος του 2003, υπό τον όρο ότι θα ολοκληρωθεί η αναδιάρθρωση το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2006 ([7]). Στο πλαίσιο του ΕΠΑ διατίθεται στην HLW διαρθρωτική ενίσχυση ύψους 322 εκατ. PLN (βλ. πίνακα 8), η οποία επιβεβαιώνεται αναλυτικότερα στο ΑΕΣ του 2003 (ατομικό επιχειρηματικό σχέδιο του 2003) και η οποία πρέπει να χορηγηθεί σύμφωνα με το σημείο 9 στοιχεία α) και η) του πρωτοκόλλου αριθ. 8.

(6) Προκειμένου να διασφαλισθεί συμμόρφωση με τους όρους του, το πρωτόκολλο αριθ. 8 ορίζει λεπτομερείς διατάξεις υλοποίησης και παρακολούθησης. Μεταξύ άλλων, η Πολωνία έπρεπε να υποβάλλει εξαμηνιαίες εκθέσεις παρακολούθησης, ενώ διενεργήθηκαν ανεξάρτητες αξιολογήσεις από ανεξάρτητο σύμβουλο το 2004, το 2005 και το 2006. Μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί εκθέσεις δραστηριοτήτων της HLW/AHW τον Φεβρουάριο του 2004, τον Απρίλιο του 2005, τον Μάιο του 2006 και τον Ιούνιο του 2007. Συζητήθηκαν με τις πολωνικές αρχές και τους δικαιούχους και έγιναν δεκτές από τις υπηρεσίες της Επιτροπής και τις πολωνικές αρχές.

(7) Το ΑΕΣ της HLW τροποποιήθηκε το 2005 από την AHW (εφεξής «ΑΕΣ του 2005») και ζητήθηκε η έγκριση των τροποποιήσεων από μέρους της Επιτροπής, σύμφωνα με το σημείο 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 8.

(8) Με επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την Πολωνία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ για δυνητικά καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης.

(9) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([8]). Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την ενίσχυση.

(10) Η Πολωνία απάντησε με επιστολή της 2ας Μαρτίου 2007. Στις 19 Μαρτίου 2007, η Επιτροπή έλαβε επίσης παρατηρήσεις από τη δικαιούχο AHW, τις οποίες διαβίβασε μαζί με ερωτήσεις στις πολωνικές αρχές. Κατόπιν σύσκεψης με τις πολωνικές αρχές και τη δικαιούχο, τον Μάρτιο του 2007, εστάλησαν νέες ερωτήσεις στην Πολωνία στις 2 Απριλίου 2007 και στις 6 Αυγούστου 2007. Η Πολωνία απάντησε στις 4 Ιουνίου 2007 και την 1η Οκτωβρίου 2007.

(11) Στη συνέχεια, στις 18 Οκτωβρίου 2007, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν την Πολωνία σχετικά με την προκαταρκτική αξιολόγηση της υπόθεσης και, κατόπιν περαιτέρω ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των πολωνικών αρχών και της Επιτροπής, στις 16 Νοεμβρίου 2007, οι πολωνικές αρχές ανέφεραν ότι η εταιρεία προτίθετο να επιστρέψει την χορηγηθείσα ενίσχυση, «με την επιφύλαξη της νομικής κατάστασης».

(12) Οι πολωνικές αρχές επιβεβαίωσαν με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2007 ότι στις 20 Νοεμβρίου η AHW είχε καταβάλει το ποσό των 2 089 768 EUR σε λογαριασμό δεσμευμένο υπέρ του πολωνικού υπουργείου οικονομικών. Βάσει των όρων της συμφωνίας, κανείς δεν θα έχει πρόσβαση στα χρήματα του λογαριασμού αυτού μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης. Κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, το Υπουργείο θα εισπράξει το εν λόγω ποσό συν τους δεδουλευμένους τόκους από τις 20 Νοεμβρίου 2007. Εάν η απόφαση δεν εκδοθεί έως το τέλος του Φεβρουαρίου 2008, το ποσό αυτό θα επιστραφεί στην AHW.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(13) Η AHW είναι πολωνική χαλυβουργία η οποία παράγει ρευστό χάλυβα και επιμήκη προϊόντα χάλυβα, ιδίως δε ποιοτικούς και ειδικούς χάλυβες (ελαφρές και βαριές διατομές από χάλυβα).

(14) Το 1991 η ιταλική χαλυβουργία Lucchini απέκτησε την πλειοψηφία των μετοχών της HLW, τις οποίες πώλησε το 2005 στην Arcelor η οποία συγχωνεύθηκε με τη Mittal Steel το 2006 ([9]).

([4]) Απόφαση της Επιτροπής της 21ης Ιουλίου 2003, ΕΕ L 199 της 7.8.2003, σ. 17. Πρβλ. απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση C-20/04, ΕΕ L 366 της 21.12.2006, σ. 1, σημεία 23 κ. επ.

([5]) Πρβλ. *ανακοίνωση της Επιτροπής — Ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης και ενισχύσεις για το κλείσιμο επιχειρήσεων στον χαλυβουργικό τομέα*, ΕΕ C 70 της 19.3.2002, σ. 21, η οποία απαγορεύει τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης στη βιομηχανία χάλυβα.

([6]) Πρβλ. υποσημείωση 1.

([7]) Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση παρακολούθησης του Ιουνίου του 2007, εκταμιεύθηκε ενίσχυση ύψους 2,727 δισεκατ. PLN. Από τους οκτώ δικαιούχους, τρεις εταιρείες, και συγκεκριμένα η Technolgie Buczek (πρβλ. μη δημοσιευθείσα ακόμα απόφαση της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007 στην υπόθεση C 23/06), η Huta Andrzej και η Huta Batory έχουν στο μεταξύ κηρύξει πτώχευση, ενώ τέσσερις εταιρείες, και συγκεκριμένα η Polskie Huty Stali S.A (πλέον Mittal Steel Poland, βλ. απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση N 186/05, *Μεταβολή του ΑΕΣ της MSP*), η Huta Bankowa, η Huta Labędy και η Huta Pokój αποκατέστησαν τη βιωσιμότητά τους.

([8]) Πρβλ. υποσημείωση 2.

([9]) Βλ. απόφαση της Επιτροπής *Mittal/Arcelor* της 2ας Ιουνίου 2006, υπόθεση αριθ. COMP/M.4137.

1. **Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης του ΑΕΣ του 2003**

(15) Η Επιτροπή αντιλαμβάνεται ότι η HLW αντιμετώπιζε σοβαρούς οικονομικούς περιορισμούς κατά τη στιγμή της έγκρισης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Δεν λάμβανε πρόσθετα κεφάλαια από τη μητρική εταιρεία Lucchini η οποία, σύμφωνα με τις πολωνικές αρχές, διερχόταν βαθιά οικονομική κρίση και δεν ήταν σε θέση να πωλήσει πολύτιμα στοιχεία του ενεργητικού της λόγω κανονιστικών προβλημάτων. Επομένως, στο διάστημα μεταξύ 1997 και 2003 η εταιρεία εμφάνιζε μεγάλη έλλειψη ρευστότητας, γεγονός το οποίο αντικατοπτριζόταν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης ([10]).

(16) Επομένως, προκειμένου να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα της εταιρείας, στο ΑΕΣ του 2003 για την HLW ορίστηκαν (στο σημείο 3.2.) αρκετά βασικά μέτρα αναδιάρθρωσης, μεταξύ των οποίων τα σημαντικότερα ήταν τα εξής:

«α) αναδιάρθρωση ενεργητικού και χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση προκειμένου να εξασφαλισθούν κεφάλαια για την υλοποίηση του παρόντος προγράμματος, να διασφαλισθεί οικονομική ρευστότητα και να μειωθούν τα χρηματοοικονομικά έξοδα·

β) υλοποίηση επενδύσεων με στόχο την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας και του φάσματος των παραγόμενων προϊόντων και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης, τη μείωση του κόστους […]·

γ) περαιτέρω βελτίωση των προτύπων περιβαλλοντικής προστασίας.»

α) *Επενδύσεις*

(17) Στο ΑΕΣ του 2003 (σημείο 3.3) αναφέρεται ότι η βιομηχανική στρατηγική του «επικεντρώνεται στη σταδιακή βελτίωση του φάσματος των προτεινόμενων προϊόντων, με σημαντική μείωση της παραγωγής ραβδοχάλυβα και μπιγιετών και με ανάπτυξη της παραγωγής που εστιάζει στους ειδικούς χάλυβες και στους χάλυβες για τεχνικές κατασκευές». Για τον σκοπό αυτό, η HLW σκόπευε «… να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα σταδιακών επενδύσεων στους ακόλουθους τομείς της μονάδας: εγκαταστάσεις έλασης μεσαίων διατομών, εγκαταστάσεις σφυρηλάτησης, εγκαταστάσεις συρματοποίησης, χώρος χύτευσης πλινθωμάτων», ενώ η εγκατάσταση ελασμάτων μικρού πλάτους επρόκειτο να κλείσει.

(18) Για την εφαρμογή της προαναφερθείσας στρατηγικής, η εταιρεία εκπόνησε ένα επενδυτικό πρόγραμμα ύψους [μεταξύ 150 εκατ. PLN και 220 εκατ. PLN], (*) το οποίο αναφερόταν στο ΑΕΣ του 2003 ως εξής:

Πίνακας 1

Σχεδιαζόμενες επενδύσεις στον τομέα της παραγωγής χάλυβα (= πίνακας 21 του ΑΕΣ του 2003)

σε χιλ. PLN	2002	2003	2004	2005	2006	Σύνολο
Χυτήριο χάλυβα					[…]	[…]
Εγκαταστάσεις θερμής έλασης	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου 95 %]
Γενικά	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Μονάδα συρματοποίησης	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Σύνολο	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[150-220 εκατ. PLN]

(19) Όπως αναφέρεται στο σημείο 4.4 του ΑΕΣ του 2003, οι επενδύσεις επικεντρώθηκαν στον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων θερμής έλασης (βλ. πίνακα 22 του ΑΕΣ του 2003). Περιλάμβαναν τον εκσυγχρονισμό της εγκατάστασης μεσαίων διατομών, καθώς και την αντικατάσταση των καμίνων αναθέρμανσης, του ελασματουργείου παραγωγής χελωνών και της μονάδας βαρέων διατομών. Το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των επενδύσεων αναφερόταν στον πίνακα 23 του ΑΕΣ του 2003, σύμφωνα με τον οποίο όλες σχεδόν οι επενδύσεις επρόκειτο να ξεκινήσουν το 2002.

β) *Αναδιάρθρωση της απασχόλησης*

(20) Σύμφωνα με το ΑΕΣ του 2003 (σημείο 4.11), η εταιρεία σχεδίαζε να μειώσει τον αριθμό των υπαλλήλων της από 1 249 σε 850. Στο ΑΕΣ του 2005 αναφέρεται πλέον ότι το εργατικό δυναμικό θα μειωθεί σε 700 υπαλλήλους. Το ΑΕΣ του 2003 διέθετε 4,03 εκατ. PLN για αναδιάρθρωση της απασχόλησης, εκ των οποίων 1,5 εκατ. PLN επρόκειτο να καλυφθεί από ειδική κρατική ενίσχυση για τον σκοπό αυτό, 1,17 εκατ. PLN από το πρόγραμμα PHARE και 1,34 εκατ. PLN από την εταιρεία ([11]).

([10]) Πρβλ. πληροφορίες υποβληθείσες από την Πολωνία στις 4 Ιουνίου 2007, σημεία 19, 30, 55.

(*) Τμήματα του κειμένου αυτού έχουν διαγραφεί ώστε να μην αποκαλύπτονται εμπιστευτικές πληροφορίες. Τα εν λόγω σημεία υποδεικνύονται με τελείες εντός αγκυλών. Το ύψος του συνολικού επενδυτικού προγράμματος κυμαίνεται μεταξύ 150 εκατ. PLN και 220 εκατ. PLN. Προκειμένου να διευκολυνθεί η κατανόηση της απόφασης, άλλες εμπιστευτικές οικονομικές πληροφορίες αναφέρονται ως κατά προσέγγιση ποσοστό του ποσού των 150-220 εκατ. PLN (θεωρώντας το ποσό των 150-220 εκατ. PLN ως το 100 %).

([11]) ΑΕΣ του 2003, σ. 66, πίνακας 35.

γ) *Χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση*

(21) Το ΑΕΣ του 2003 πρόβλεπε επίσης χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση και αναδιάρθρωση του ενεργητικού η οποία, σύμφωνα με το σχέδιο (σημείο 3.2), αφορούσε: «εξόφληση βραχυπρόθεσμων δανείων και πώληση περιττών στοιχείων του ενεργητικού που δεν συνδέονται με την παραγωγή».

(22) Το ΑΕΣ του 2003 (σημείο 4.7) πρόβλεπε την αναδιάρθρωση χρέους ύψους 513 369 εκατ. PLN (σύμφωνα με τον ισολογισμό, το ποσό αυτό αντιπροσώπευε το σύνολο των μακροπρόθεσμων και βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων). Η εν λόγω αναδιάρθρωση επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί από μελλοντικά κέρδη και αναδιάρθρωση του ενεργητικού. Από τη δεύτερη αναμένονταν έσοδα ύψους 363 εκατ. PLN το 2004 και το 2005, εκ των οποίων 60 εκατ. PLN επρόκειτο να καλύψουν νέα χρέη.

(23) Αναλυτικά, η Επιτροπή αντιλαμβάνεται ότι στο ΑΕΣ του 2003 προσδιορίζονταν τα ακόλουθα μέτρα χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης: πρώτον, είχαν διαγραφεί χρέη προς το δημόσιο και τούτο αποτέλεσε ενίσχυση ύψους 21,5 εκατ. PLN (βλ. σημείο 4.12.2)· δεύτερον, από το 2000, η HLW είχε ξεκινήσει και εφάρμοζε κάποια αναδιάρθρωση του ενεργητικού, μέσω της πώλησης μη παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού, και αναμενόταν ότι η διαδικασία αυτή θα παρήγαγε κεφάλαια για τη χρηματοδότηση του επενδυτικού προγράμματος.

(24) Η αναδιάρθρωση του ενεργητικού πρέπει να εξετασθεί λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το ενεργητικό της HLW είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο μιας χρηματοοικονομικής συναλλαγής, η οποία περιγράφεται από την HLW ως «συναλλαγή πώλησης και επανεκμίσθωσης». Το 2000 η εταιρεία είχε εξασφαλίσει δάνειο ύψους 250 εκατ. PLN, παρέχοντας ουσιαστικά ως εμπράγματη ασφάλεια οικόπεδα και κτίρια ιδιοκτησίας της εταιρείας. Αφορούσε παραγωγικά και μη παραγωγικά στοιχεία ενεργητικού. Η εξόφληση επρόκειτο να πραγματοποιηθεί με δύο πληρωμές ετησίως έως το 2010. Η συναλλαγή ήταν αναγκαία, καθώς η HLW χρειαζόταν μετρητά, αλλά δεν μπορούσε να διαθέσει αμέσως τα μη παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού της. Αυτό επρόκειτο να συμβεί κατά τα προσεχή έτη, με αποτέλεσμα την παραγωγή μετρητών και τη μείωση των χρηματοοικονομικών εξόδων.

(25) Σύμφωνα με το ΑΕΣ του 2003, η αναδιάρθρωση ενεργητικού θα αφορούσε τα μη παραγωγικά στοιχεία ενεργητικού (σημεία 4.7 και 4.8). Κατά τα φαινόμενα, στα τέλη του 2001 πωλήθηκε ένα πρώτο μέρος (53 εκτάρια) της έκτασης των 100 εκταρίων. Ωστόσο, η πώληση άλλων μη παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού καθυστέρησε, καθώς η AKR (Agencja Kapitałowo Rozliczeniowa S.A. — εταιρεία της οποίας μέτοχοι είναι ο Οργανισμός Ανάπτυξης Βιομηχανίας και το Υπουργείο Οικονομικών) αντιμετώπισε δυσκολίες στον καθορισμό του νομικού καθεστώτος του μέρους του οικοπέδου που δεν συνδεόταν με την παραγωγή.

(26) Καθώς δεν υπήρχαν διαθέσιμα κεφάλαια από την πώληση οικοπέδων, εξετάσθηκε το ενδεχόμενο παροχής εγγύησης από το κράτος σε μια ενδιάμεση πίστωση ύψους 300 εκατ. PLN. Το δάνειο επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις και για την κάλυψη βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (συνολικά 219 εκατ. PLN). Επιπλέον, διατέθηκαν 53 εκατ. PLN για επενδύσεις που είχαν προγραμματισθεί αρχικά για μετά το 2006 (τα 219 + 53 εκατ., συν 10 % έξοδα χρηματοδότησης, ήτοι 27 εκατ., δηλαδή συνολικά 299 εκατ.). Κατά συνέπεια, από το συνολικό ποσό των [150-220 εκατ. PLN] που είχε προβλεφθεί για επενδύσεις, τουλάχιστον […] εκατ. PLN (ήτοι […] εκατ. PLN — 53 εκατ. PLN) πρέπει να περιληφθούν στα 219 εκατ. PLN. Επομένως, το υπόλοιπο των […] εκατ. PLN (219 εκατ. PLN — […] εκατ. PLN) πρέπει να αντιπροσώπευαν το κόστος της βραχυπρόθεσμης χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης.

δ) *Περιβαλλοντική αναδιάρθρωση*

(27) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης του 2003 (σημείο 4.9) περιλάμβανε επίσης χωριστό πρόγραμμα επενδύσεων για την περιβαλλοντική προστασία, το οποίο αφορούσε την υλοποίηση ενός συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, σύμφωνα προς το πρότυπο ISO 14001, (0,5 εκατ. PLN), ορισμένες επενδύσεις στο πλαίσιο ενός σχεδίου αξιοποίησης γαιών, κόστους 50 εκατ. PLN και τον εκσυγχρονισμό της μονάδας ηλεκτροπαραγωγής (για τον οποίο δεν διατέθηκαν κεφάλαια). Η υλοποίηση των μέτρων επρόκειτο να ξεκινήσει το 2002.

(28) Από την έρευνα προέκυψε ότι ορισμένα αλλά όχι όλα τα μέτρα που αναφέρονταν στο ΑΕΣ του 2003 εφαρμόσθηκαν σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα. Συγκεκριμένα, η κατασκευή μιας μονάδας επεξεργασίας παλαιοσιδήρου αναβλήθηκε για το 2007-2008 και δεν είχε ξεκινήσει έως το καλοκαίρι του 2007. Επιπλέον, η κατασκευή μονάδας επεξεργασίας απορριμμάτων εγκαταλείφθηκε, καθώς η επεξεργασία απορριμμάτων διενεργείται από υπεργολάβο, ([12]) λύση αποδοτικότερη από άποψη κόστους.

(29) Ωστόσο, η έρευνα επιβεβαίωσε επίσης τον ισχυρισμό της Πολωνίας ότι τα έξοδα της περιβαλλοντικής αναδιάρθρωσης δεν επρόκειτο να καταβληθούν βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης, αλλά θα καλύπτονταν από ίδια κεφάλαια, όπως τα έσοδα από την αναδιάρθρωση του ενεργητικού.

ε) *Χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης*

(30) Στο ΑΕΣ του 2003 (σημείο 4.12) αναφέρεται χρηματοδοτικό έλλειμμα ύψους 300 εκατ. PLN (βλ. επίσης την κατάσταση ταμειακών ροών, σημείο 5.1.). Καθώς δεν υπάρχουν ενδείξεις περί του αντιθέτου, υποτίθεται ότι αυτή ήταν η μοναδική απαιτούμενη χρηματοδότηση.

([12]) Βλ. έκθεση ESC για το 2006 του Ιουλίου του 2007.

(31) Στο σημείο 4.12 αναφέρεται ότι η αναδιάρθρωση απαίτησε χρηματοδότηση ύψους 113,6 εκατ. PLN το 2002 και 105,3 εκατ. PLN το 2003, καθώς και την κάλυψη του κόστους χρηματοδότησης, ύψους 21,9 εκατ. PLN, για τον δανεισμό των εν λόγω κεφαλαίων. Εξάλλου, διατέθηκαν επιπλέον 53 εκατ. PLN διατέθηκαν για την κάλυψη του κόστους. Ωστόσο, δεν αναφέρεται για ποιον ακριβώς σκοπό ήταν αναγκαία η χρηματοδότηση.

(32) Μετά το 2003 φαίνεται ότι δεν απαιτήθηκε άλλη χρηματοδότηση. Πράγματι, στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης του 2005, η AHW, περιγράφοντας το ΑΕΣ του 2003, επιβεβαιώνει τα εξής: «Το […] πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προέβλεπε τη λήψη μιας δέσμης μέτρων στρατηγικού και επιχειρησιακού χαρακτήρα, από τα οποία αναμενόταν σημαντική βελτίωση της κερδοφορίας των δραστηριοτήτων και, ως εκ τούτου, χρηματοοικονομική ρευστότητα. Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης δεχόταν τη σταδιακή βελτίωση των παραγόντων χρηματοοικονομικής ρευστότητας, αρχής γενομένης από το 2003».

στ) *Συμπέρασμα όσον αφορά τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης στο πλαίσιο του ΑΕΣ του 2003*

(33) Η προβλεπόμενη στο ατομικό επιχειρηματικό σχέδιο (ΑΕΣ) αναδιάρθρωση που απαιτούσε έκτακτη στήριξη, περιλαμβάνει επενδύσεις ([150-220] εκατ. PLN, συμπεριλαμβανομένων των 53 εκατ. PLN για αναμενόμενες επενδύσεις), αναδιάρθρωση της απασχόλησης (4,03 εκατ. PLN), μερική διαγραφή οφειλών προς το κράτος (21,5 εκατ. PLN), μερική χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (81,5 εκατ. PLN) και κάποια έξοδα χρηματοδότησης για το δάνειο (27,1 εκατ. PLN), συνολικού ύψους 324,63 εκατ. PLN.

(34) Η αναδιάρθρωση επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί κυρίως από δάνειο εγγυημένο από το κράτος, το οποίο θα κάλυπτε ένα έλλειμμα χρηματοδότησης οφειλόμενο στην καθυστέρηση μέρους της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού. Επομένως, προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα στην εταιρεία να πραγματοποιήσει χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση και επενδύσεις κατά τα έτη 2002/2003 και πιθανώς το 2004, χορηγήθηκε στην εταιρεία η ενδιάμεση πίστωση, η οποία τελούσε υπό την εγγύηση του Υπουργείου Οικονομικών. Επομένως, το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης συνδεόταν σαφώς με ένα χρονοδιάγραμμα.

(35) Ωστόσο, στο ΑΕΣ του 2003 δεν αναφερόταν ότι η αναδιάρθρωση του ενεργητικού θα συνεπάγετο έξοδα αναδιάρθρωσης. Αντιθέτως, η αναδιάρθρωση του ενεργητικού ήταν μια συνεχής διαδικασία, ανεξάρτητη από το υποστηριζόμενο με κρατική ενίσχυση σχέδιο αναδιάρθρωσης, η οποία σαφώς δεν απαιτούσε περαιτέρω κρατική χρηματοδότηση. Επίσης, ορισμένα μέτρα που δεν συνδέονται άμεσα με την αποκατάσταση της βιωσιμότητας, όπως τα περιβαλλοντικά μέτρα, χρηματοδοτήθηκαν μέσω της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού και, επομένως, όπως επισήμαναν επανειλημμένα οι πολωνικές αρχές, υλοποιήθηκαν εκτός της αναδιάρθρωσης.

(36) Πράγματι, ο μόνος λόγος για τον οποίο αναφέρεται η αναδιάρθρωση του ενεργητικού είναι επειδή επρόκειτο να παράγει χρηματοδότηση μέσω της πώλησης μη παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού. Ωστόσο, δεν αναφέρεται η εκκαθάριση της συναλλαγής πώλησης και επανεκμίσθωσης.

2. **Κρατική ενίσχυση**

(37) Από την ενίσχυση των 322 εκατ. PLN (υπολογισμένη ως καθαρό ισοδύναμο επιδότησης) που έγινε αρχικά δεκτή στο ΕΠΑ, στην AHW χορηγήθηκε η ενίσχυση που αναφέρεται στον συνημμένο πίνακα που υπέβαλε η Πολωνία:

Πίνακας 2

Εγκριθείσα και χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση το 2002 και το 2003 (*)

	ΕΠΑ (σε χιλ. PLN)	Χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση (σε χιλ. PLN)	Διαφορά (σε χιλ. PLN)
Σύνολο 2002-2003	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Τα αριθμητικά στοιχεία αντιστοιχούν στον πίνακα 36 του ΑΕΣ του 2003. Τα αριθμητικά στοιχεία επικαιροποιήθηκαν σύμφωνα με τις εκθέσεις παρακολούθησης της Πολωνίας και ανεξάρτητων φορέων, του Ιουνίου του 2007, λαμβάνοντας υπόψη συναλλαγματική ισοτιμία 1 EUR = 3,95 PLN.

(38) Η ενίσχυση χορηγήθηκε για τρεις διαφορετικούς σκοπούς:

α) 0,33 εκατ. PLN για αναδιάρθρωση της απασχόλησης (αρχικά είχε προβλεφθεί 1,5 εκατ.),

β) 20,56 εκατ. PLN για διαγραφή χρεών (αρχικά είχαν προβλεφθεί 21,5 εκατ.), ποσό που χρησιμοποιήθηκε για τη γενική βελτίωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της εταιρείας,

γ) εγγύηση δανείου ύψους 183,2 εκατ. PLN (46,3 εκατ. EUR· αρχικά είχαν προβλεφθεί και εγκριθεί από την Επιτροπή 299 εκατ. PLN).

(39) Το εξασφαλισμένο με κρατική εγγύηση δάνειο χορηγήθηκε στην HLW από την Bank Pekao S.A. βάσει σύμβασης που συνάφθηκε μεταξύ της HLW και της τράπεζας στις 10 Δεκεμβρίου 2003. Στη σύμβαση δανείου αναφέρεται ότι το δάνειο πρέπει να εξοφληθεί πέντε έτη μετά την υπογραφή της σύμβασης, δηλαδή στις 10 Δεκεμβρίου 2008.

(40) Η AHW είχε υποβάλει αίτηση για χορήγηση εγγύησης τον Αύγουστο του 2003. Η εγγύηση χορηγήθηκε με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου στις 31 Δεκεμβρίου 2003 και αφορούσε ονομαστική αξία 46,3 εκατ. EUR, συν τόκους και άλλα συναφή έξοδα, δηλαδή συνολικά ποσό ύψους 58,3 εκατ. EUR. Στην απόφασή του το υπουργικό συμβούλιο αναγνώριζε ότι η HLW χρειαζόταν καταρχάς την ενίσχυση για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σχετικών με τις εγκαταστάσεις θερμής έλασης και τα έξοδα αγοράς ακινήτων στο πλαίσιο της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης, και έδινε εντολή να χρησιμοποιηθεί η ενίσχυση για τον συγκεκριμένο σκοπό. Αναλυτικότερα:

α) ένα μέρος του δανείου, ύψους έως 14 600 000 EUR, προοριζόταν για τη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων, επενδύσεων σχετικών με τις εγκαταστάσεις θερμής έλασης (μεσαίες διατομές) και τον εκσυγχρονισμό των μηχανημάτων έλασης (κλωβοί). Ωστόσο, στο διάστημα μεταξύ 30 Σεπτεμβρίου 2004 και 28 Φεβρουαρίου 2005 χρησιμοποιήθηκαν μόνον 2 854 355 EUR σε 8 δόσεις. Η εξόφληση πραγματοποιήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2005,

β) το άλλο μέρος του δανείου, ύψους έως 31 430 000 EUR, με το οποίο η εταιρεία επιθυμούσε να εξοφλήσει το υπόλοιπο της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης, προοριζόταν για αναδιάρθρωση του χρέους μέσω επαναγοράς παραγωγικών ακινήτων (οικόπεδα και κτίρια). Από τις 24 Αυγούστου 2004, η εταιρεία χρησιμοποίησε ποσό ύψους 31 245 684 EUR, το οποίο εξόφλησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2005. Σύμφωνα με τις πολωνικές αρχές και τη δικαιούχο, το δάνειο χρησιμοποιήθηκε για την εκκαθάριση της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης του 2000.

(41) Συνολικά, η εταιρεία ανέφερε ότι κατέβαλε τόκους ύψους 1 132 788,35 EUR, ποσό το οποίο καταβλήθηκε τμηματικά. Για τον σκοπό αυτό, θεωρήθηκε ότι η πρώτη δόση τόκων, η οποία καταβλήθηκε στις 30 Δεκεμβρίου 2004, έπρεπε να διατεθεί στα αντίστοιχα εκταμιευθέντα τμήματα του δανείου, ενώ από το σημείο αυτό και έπειτα τα ποσά των τόκων θα μπορούσαν να κατανεμηθούν μεταξύ των αντίστοιχων συνόλων. Σύμφωνα με τις πολωνικές αρχές, αυτό είχε ως αποτέλεσμα τον ακόλουθο καταμερισμό των καταβληθέντων τόκων:

Πίνακας 3

Καταβληθέντες τόκοι

Ημερομηνία καταβολής τόκου	Συνολικός τόκος	Τόκος επί του μέρους του δανείου που χρησιμοποιήθηκε για την εκκαθάριση της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης	Τόκος επί του μέρους του δανείου που χρησιμοποιήθηκε για επενδύσεις
30.12.2004	371 931 EUR	363 880 EUR	8 051 EUR
30.6.2005	536 522 EUR	491 612 EUR	44 910 EUR
16.9.2005	224 336 EUR	205 557 EUR	18 778 EUR
	1 132 788 EUR	1 061 050 EUR	71 738 EUR

(42) Η AHW επιβαρύνθηκε επίσης με τις ακόλουθες δαπάνες σε σχέση με το εγγυημένο δάνειο:

α) καταβολή ποσού πρόβλεψης ύψους 270 000 EUR,

β) κατάθεση υπέρ του δημόσιου Ταμείου για τη χορήγηση της εγγύησης του δανείου, ύψους 583 300 EUR, ποσό που καταβλήθηκε στις 30 Απριλίου 2004 (1 % του συνολικού ποσού της εγγύησης ύψους 58 330 000 EUR, ανεξάρτητα από το ύψος του πραγματικά χορηγηθέντος δανείου),

γ) έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε η τράπεζα για τη σύμβαση δανείου, τα οποία μετακύλισε στην AHW: 55 947 EUR.

(43) Στην αίτηση χορήγησης δανείου της HLW το 2003 αναφέρεται επίσης ότι η μείωση του δανείου (σε σχέση με το ποσό που εγκρίθηκε βάσει του ΑΕΣ του 2003) βασιζόταν σε πρωτοβουλία της HLW, επειδή είχε ήδη διαπραγματευθεί το δάνειο. Ωστόσο, η HLW διατήρησε το δικαίωμα να ζητήσει το υπόλοιπο της ενίσχυσης έως το ανώτατο ποσό των 75 εκατ. PLN, αλλά δεν έπραξε ποτέ κάτι τέτοιο.

3. **Υλοποίηση του ΑΕΣ του 2003**

(44) Είναι αναμφισβήτητο ότι το ΑΕΣ του 2003 υλοποιήθηκε μόνον εν μέρει. Στο διάστημα μεταξύ 2002 και 2004, η HLW δαπάνησε μόνον 58,7 εκατ. PLN για την αναδιάρθρωση. Μόνον [περίπου το 25 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1] εκατ. PLN δαπανήθηκαν από το ποσό των […] εκατ. PLN για επενδύσεις εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων θερμής έλασης, το οποίο είχε προβλεφθεί για το διάστημα από το 2002 έως το 2004. Οι επενδύσεις αφορούσαν μόνον τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων μεσαίων διατομών, ενώ δεν πραγματοποιήθηκαν επενδύσεις στις καμίνους επαναθέρμανσης των εγκαταστάσεων παραγωγής χελωνών ή στις εγκαταστάσεις βαρέων διατομών. Επιπλέον, δαπανήθηκαν λιγότερο από μισό εκατομμύριο από το ποσό των […] εκατ. PLN στη μονάδα χάλυβα και […] εκατ. PLN σε άλλες γενικές επενδύσεις (για λεπτομέρειες, βλ. στήλες για τα έτη 2002, 2003 και 2004 στον πίνακα 4 κατωτέρω).

(45) Δεν παρασχέθηκαν πληροφορίες στην Επιτροπή σχετικά με το κατά πόσον πραγματοποιήθηκε χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση. Ωστόσο, από το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης του 2005 η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι οφειλές της HLW στις 30.6.2005 ήταν περίπου ίδιες με εκείνες της HLW στο τέλος του 2001 (βλ. σημείο 1.8 του ΑΕΣ του 2005). Επιπλέον, η HLW μπόρεσε να επιτύχει θετικό αποτέλεσμα εκμετάλλευσης ήδη το 2004. Επομένως, η Επιτροπή υποθέτει ότι η εταιρεία πέτυχε την προγραμματισμένη βραχυπρόθεσμη χρηματοοικονομική της αναδιάρθρωση.

(46) Οι εκθέσεις του ανεξάρτητου συμβούλου που ήταν υπεύθυνος για την παρακολούθηση επιβεβαιώνουν ότι η HLW δεν ήταν βιώσιμη το 2004, στο τέλος του 2004 ή στο τέλος του 2005. Ωστόσο, η AHW ήταν βιώσιμη στη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης (τέλος του 2006).

(47) Είναι αναμφισβήτητο ότι η βιωσιμότητα στο τέλος του 2006 οφείλεται σε διάφορους παράγοντες οι οποίοι συνδέονται, εκτός από τον μερικό εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων θερμής έλασης, κυρίως με την άνθηση του κλάδου της χαλυβουργίας, η οποία είχε ιδιαίτερα θετικό αντίκτυπο στον κύκλο εργασιών της εταιρείας. Επιπλέον, με την εξαγορά της HLW από την Arcelor, έναν ισχυρό επενδυτή, όλα τα προβλήματα ρευστότητας της HLW είχαν εξαφανισθεί. Ωστόσο, η εταιρεία δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει τη γενική δήλωσή της ότι η ουσιαστική χρήση της εγγύησης για σκοπούς αναχρηματοδότησης συνέβαλε στην επίτευξη της βιωσιμότητας της εταιρείας.

4. **Μεταβολές στο ΑΕΣ του 2003**

(48) Το 2005, η είσοδος του νέου ιδιοκτήτη επέφερε σημαντικές μεταβολές στην επενδυτική στρατηγική. Αντί του εκσυγχρονισμού των υφιστάμενων εγκαταστάσεων θερμής έλασης, η AHW σχεδιάζει πλέον την κατασκευή νέων εγκαταστάσεων θερμής έλασης με δυνατότητα παραγωγής επιμήκων προϊόντων για κατασκευαστικές εφαρμογές. Προφανώς, η εγκατάσταση θα χρησιμοποιεί τετράγωνες μπιγιέτες συνεχούς χύτευσης 160 mm ως πρώτη ύλη, και η γκάμα παραγωγής της θα περιλαμβάνει χάλυβα οπλισμού σκυροδέματος, ράβδους κυκλικής διατομής και επίπεδα φύλλα, ελαφρές ή τετράγωνες και εγκάρσιες διατομές. Η Πολωνία διευκρινίζει ότι η προσαρμογή αυτή ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη της κατασκευαστικής αγοράς, για την οποία προβλέπεται σημαντική αύξηση για πολλά χρόνια στην περιοχή της Βαρσοβίας, γεγονός που ενδέχεται να προσδώσει στην AHW το πλεονέκτημα του πρωτοπόρου, λόγω της εγκατάστασής της στη Βαρσοβία.

(49) Η νέα εγκατάσταση θα είναι πλήρως λειτουργική έως τα μέσα του 2008 και θα αντικαταστήσει τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις θερμής έλασης, για τον εκσυγχρονισμό των οποίων επενδύθηκαν ήδη [περίπου το 25 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1] εκατ. PLN. Το συνολικό κόστος του προγράμματος επενδύσεων συνοψίζεται στον πίνακα που ακολουθεί:

Πίνακας 4

Κόστος του νέου προγράμματος επενδύσεων του ΑΕΣ του 2005

σε χιλ. PLN	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Σύνολο
Χυτήριο χάλυβα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Εγκαταστάσεις θερμής έλασης	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου το 120 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1]
Γενικά	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Σύνολο	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου το 140 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1]

(*) επενδύσεις ήδη υλοποιηθείσες στο πλαίσιο του ΑΕΣ του 2003

(50) Συνεπώς, το συνολικό κόστος της επένδυσης θα είναι πλέον εκατ. PLN [περίπου 140 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1], εκ των οποίων [περίπου το 120 % του συνολικού ποσού της επένδυσης που αναφέρεται στον πίνακα 1] εκατ. PLN προβλέπεται να διατεθούν στις εγκαταστάσεις θερμής έλασης, δηλαδή […] εκατ. PLN περισσότερα από όσα προορίζονταν αρχικά να επενδυθούν. Ωστόσο, το εν λόγω κόστος περιλαμβάνει το ποσό των […] εκατ. PLN για την εγκατάσταση μεσαίων διατομών που έχει ήδη ολοκληρωθεί. Εάν το ποσό αυτό αφαιρεθεί από το ποσό των […] εκατ. PLN, το κόστος της νέας εγκατάστασης θερμής έλασης ανέρχεται σε [κάτω των 200] εκατ. PLN.

5. **Ανάπτυξη παραγωγικής ικανότητας**

(51) Η ανάπτυξη της παραγωγικής ικανότητας της AHW καταδεικνύεται στον πίνακα που ακολουθεί:

Πίνακας 5

Μέγιστη ετήσια παραγωγική ικανότητα σε χιλιάδες τόνους

Παραγωγή	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Σχόλια
Ρευστός χάλυβας	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου το 100 % της συνολικής παραγωγικής ικανότητας της εγκατάστασης]	[ομοίως]	Καμία αλλαγή
Επίπεδα προϊόντα	20	20	20	20	0	0	0	Προβλέπεται στο πρωτόκολλο αριθ. 8
Εγκατάσταση έλασης – ράβδοι όλκησης	180	180	180	180	180	0	0	Προβλέπεται στο πρωτόκολλο αριθ. 8
Εγκατάσταση έλασης – ραβδοχάλυβας, ελαφρές διατομές	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου το 40 %]	0	Νέα στρατηγική (*)
Εγκατάσταση έλασης – επιμήκεις βαρείες διατομές	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[περίπου το 60 %]	0	Νέα στρατηγική (*)
Εγκατάσταση έλασης – σφυρήλατες διατομές	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	0	Νέα στρατηγική (*)
Ελάσματα διαμορφωμένα εν ψυχρώ	30	0	0	0	0	0	0	Προβλέπεται στο πρωτόκολλο αριθ. 8
Νέα εγκατάσταση έλασης	0	0	0	0	0	[…]	[περίπου το 70 %]	Νέα στρατηγική (δεν προβλέπεται στο πρωτόκολλο αριθ. 8)

(*) Το πρωτόκολλο αριθ. 8 δεν προβλέπει τη συγκεκριμένη μείωση της παραγωγικής ικανότητας.

(52) Μετά τη θέση σε πλήρη λειτουργία της νέας εγκατάστασης έλασης το 2008, η παλαιά εγκατάσταση έλασης θα κλείσει. Η συνολική παραγωγή της εταιρείας δεν υπερέβη ποτέ, πριν από το 2007, τη μέγιστη παραγωγική ικανότητα των […] τόνων. Επομένως, η τροποποίηση του προγράμματος επενδύσεων θα επιφέρει πρόσθετη μείωση της παραγωγικής ικανότητας της εταιρείας κατά […] τόνους.

III. **ΛΟΓΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(53) Στην επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή επισήμανε ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης της AHW δεν είχε υλοποιηθεί και ότι σκόπευε να διερευνήσει κατά πόσον το γεγονός αυτό συνιστούσε κατάχρηση της χορηγηθείσας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή επισήμανε ότι μεγάλο ποσό της ενίσχυσης δεν είχε χρησιμοποιηθεί ορθώς.

(54) Επίσης, η Επιτροπή αμφέβαλλε εάν θα μπορούσε να δεχθεί το επικαιροποιημένο επιχειρηματικό σχέδιο βάσει του σημείου 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 8, καθώς αυτό αφορά μια νέα επένδυση η οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι χρήσιμη αλλά δεν ήταν αναγκαία για την αναδιάρθρωση της εταιρείας.

IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ**

(55) Οι πολωνικές αρχές εμμένουν στην άποψη ότι η AHW χρησιμοποίησε την κρατική εγγύηση σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις χορήγησής της και εξηγούν ότι:

α) πρώτον, η εκκαθάριση της συναλλαγής πώλησης και επανεκμίσθωσης σχετιζόταν με τις επενδύσεις, οι οποίες περιγράφηκαν μόνον ως ένα πολύ γενικό μέτρο, χωρίς να προσδιορίζονται αναλυτικά οι τυχόν επενδύσεις·

β) δεύτερον, αποτελούσε μέρος της χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης, δεδομένου ότι το κόστος της αναδιάρθρωσης ήταν 857 εκατ. PLN, καθόσον θεωρούν επίσης ως έξοδα αναδιάρθρωσης τις ζημίες και τις υποχρεώσεις. Η Πολωνία επισημαίνει ότι το εν λόγω ποσό περιλαμβάνει ζημίες ύψους 150 εκατ. PLN για τα έτη 2002 και 2003, οι οποίες αναφέρονται στον προβλεπόμενο ισολογισμό (σ. 79, ΑΕΣ του 2003). Επιπλέον, η εταιρεία είχε επίσης μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις ύψους 513,4 εκατ. PLN. Τα πρόσθετα έξοδα προέρχονται από την αναδιάρθρωση της απασχόλησης και επενδύσεις (190,5 εκατ. PLN)·

γ) τρίτον, η συναλλαγή αποτελούσε μέρος της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού, η οποία προβλεπόταν στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης. Επομένως, η εταιρεία αποφάσισε «να αντικαταστήσει τη συμφωνία επανεκμίσθωσης με ένα λιγότερο δαπανηρό χρηματοοικονομικό δάνειο» προκειμένου να μειώσει τις «αρνητικές συνέπειες στις ταμειακές ροές της από τις υπάρχουσες χρηματοοικονομικές οφειλές». Η Πολωνία ανέφερε ότι το μέτρο αυτό έπρεπε να ληφθεί επειγόντως, καθώς η HLW είχε φτάσει σε «σημείο εξάντλησης των χρηματοοικονομικών πόρων της».

(56) Οι πολωνικές αρχές ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η συναλλαγή πώλησης και επανεκμίσθωσης συνέβαλε επίσης στη βιωσιμότητα της εταιρείας, αλλά δεν τεκμηριώνουν τον εν λόγω ισχυρισμό.

(57) Οι πολωνικές αρχές επιβεβαιώνουν ότι η χρονική στιγμή χορήγησης της ενίσχυσης ήταν καθοριστικής σημασίας. Δηλώνουν, μάλιστα, ότι «υπήρξε ανάγκη κρατικής ενίσχυσης μόνον το 2003/2004», όταν υπήρξε ουσιαστικά χρηματοδοτικό έλλειμμα ([13]).

(58) Οι πολωνικές αρχές επαναλαμβάνουν ότι η AHW εξόφλησε την ενίσχυση. Η κρατική εγγύηση επρόκειτο να είναι απλώς συμπληρωματική των λοιπών εξασφαλίσεων που παρασχέθηκαν για τη χορήγηση του δανείου. Συγκεκριμένα, στην τράπεζα παρασχέθηκε εμπράγματη ασφάλεια επί οικοπέδων και επί του συνόλου του πάγιου ενεργητικού, καθώς και επτά συναλλαγματικές. Επιπλέον, η Πολωνία παρέσχε στοιχεία σχετικά με διάφορα άλλα χρηματοδοτικά μέσα τα οποία χρησιμοποιούσε επίσης η HLW την εποχή εκείνη, και, ως εκ τούτου, ισχυρίζεται ότι η HLW θα μπορούσε να είχε εξασφαλίσει χρηματοδότηση στην αγορά χωρίς την εγγύηση.

(59) Οι πολωνικές αρχές υπενθυμίζουν ότι η Arcelor δεν θα είχε αγοράσει την εταιρεία εάν δεν ήταν βέβαιη ότι η HLW «δικαιούταν την κρατική ενίσχυση που είχε λάβει για τους σκοπούς αναδιάρθρωσης».

(60) Οι πολωνικές αρχές υπογραμμίζουν ότι η τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης θα έχει ως αποτέλεσμα ένα ευρύτερο πρόγραμμα επενδύσεων από το προβλεπόμενο στο αρχικό σχέδιο και ότι το σύνολο των επενδύσεων έχει δεσμευθεί αμετάκλητα έως το τέλος του 2006 (δηλαδή έως τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης). Επομένως, οι πολωνικές αρχές πιστεύουν ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί πως υπάρχει κατάχρηση της ενίσχυσης, η δε προτεινόμενη τροποποίηση του σχεδίου πρέπει να θεωρηθεί συμβατή προς τους κοινοτικούς κανόνες.

([13]) Επιστολή της 4ης Ιουνίου 2007, σημείο 20.

(61) Οι πολωνικές αρχές αναφέρουν ότι η επένδυση που προβλέπεται στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης του 2005, δηλαδή η αντικατάσταση της εγκατάστασης μεσαίων διατομών, συζητείται ήδη από το 1997. Ωστόσο, από το 1997 έως το 2003 η εταιρεία δεν διέθετε επαρκείς ταμειακές ροές για τη χρηματοδότηση της εν λόγω επένδυσης. Μόνον όταν η Arcelor εξαγόρασε την εταιρεία υπήρξαν επαρκή κεφάλαια για τη χρηματοδότηση ([14]). Επιπλέον, η Πολωνία ισχυρίζεται ότι η γκάμα των προϊόντων προσδιορίσθηκε με γενικούς μόνον όρους στο ΑΕΣ του 2003 και η προσδιορισθείσα γκάμα δεν ήταν η βέλτιστη προκειμένου η εταιρεία να ανταποκριθεί στη μεταβαλλόμενη δομή της ζήτησης στην πολωνική αγορά, η οποία απαιτούσε προσαρμογή της γκάμας των προϊόντων της.

(62) Οι πολωνικές αρχές ισχυρίζονται ότι οι τροποποιήσεις του ΑΕΣ του 2005 δεν έχουν αρνητικό αντίκτυπο στο πρωτόκολλο αριθ. 8. Το νέο πρόγραμμα είναι αναγκαίο για την επίτευξη «διαρκούς βιωσιμότητας». Η παρούσα βιωσιμότητα, η οποία επιτεύχθηκε κατά τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης, οφειλόταν μόνον στην ευνοϊκή κατάσταση της αγοράς και στη θετική σχέση τιμών/εσόδων/κόστους. Υπό την έννοια αυτή, οι πολωνικές αρχές ισχυρίζονται ότι η τεχνολογία παραγωγής χελωνών δεν εγγυάται την ανταγωνιστικότητα της εταιρείας μακροπρόθεσμα και πρέπει να αντικατασταθεί από μια σύγχρονη διαδικασία συνεχούς χύτευσης.

(63) Οι πολωνικές αρχές υποστηρίζουν ότι ακόμη και αν η χορηγηθείσα ενίσχυση εκληφθεί ως πρόσθετη επιχειρησιακή ενίσχυση, πρέπει να θεωρηθεί ότι εξισορροπείται από τα αντισταθμιστικά μέτρα, δηλαδή την πρόσθετη μείωση της παραγωγικής ικανότητας της εταιρείας μετά την τροποποίηση της στρατηγικής. Οι πολωνικές αρχές επιβεβαιώνουν επίσης ότι η HLW δεν πραγματοποίησε όλες τις επενδύσεις της λόγω καθυστέρησης της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού της.

(64) Η Πολωνία ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή σχετικά με το επιτόκιο που εφαρμόσθηκε στο δάνειο, όπως αναφέρεται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 41), καθώς και σχετικά με τα λοιπά έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε, σε σχέση με το δάνειο και την εγγύηση, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 42).

V. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ**

(65) Η δικαιούχος υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας και ακολούθως τηρήθηκε ενήμερη σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των πολωνικών αρχών.

(66) Η AHW ισχυρίζεται ότι μεγάλο μέρος της ενίσχυσης χρησιμοποιήθηκε για την εξαγορά ορισμένων μισθωμένων στοιχείων ενεργητικού, με στόχο τη μείωση των χρηματοοικονομικών εξόδων. Επιπλέον, καθώς οι επενδύσεις αφορούσαν τα μισθωμένα ακίνητα, η εξαγορά τους μπορεί να θεωρηθεί μέρος της αναδιάρθρωσης.

(67) Η δικαιούχος ισχυρίζεται επίσης ότι η εγγύηση χορηγήθηκε πριν από την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (η απόφαση του υπουργικού συμβουλίου λήφθηκε τον Δεκέμβριο του 2003) και, επομένως, εναπόκειτο στην πολωνική κυβέρνηση να καθορίσει τον σκοπό της ενίσχυσης. Επιπλέον, η εταιρεία αναφέρει ότι χρησιμοποίησε την ενίσχυση κατά τρόπο απολύτως σύμφωνο προς την απόφαση χορήγησης της εγγύησης.

(68) Η AHW επαναλαμβάνει ότι το νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης θα εξυπηρετήσει τον σκοπό του παλαιού σχεδίου και ότι η αλλαγή στρατηγικής είναι αναγκαία για τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εταιρείας.

VI. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

1. **Εφαρμοστέο δίκαιο**

(69) Στο σημείο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 8 ορίζεται ότι «παρά τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ, οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγεί η Πολωνία για αναδιάρθρωση συγκεκριμένων τομέων της πολωνικής χαλυβουργίας θεωρούνται συμβατές προς την κοινή αγορά», εφόσον πληρούνται, μεταξύ άλλων, οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο.

(70) Η περίοδος για τη χορήγηση ενίσχυσης αναδιάρθρωσης στην πολωνική χαλυβουργία βάσει της ευρωπαϊκής συμφωνίας παρατάθηκε από το Συμβούλιο μέχρι την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εν λόγω ρύθμιση αναφερόταν στο πρωτόκολλο αριθ. 8 στο πλαίσιο της προσχώρησης της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για τον σκοπό αυτό, το πρωτόκολλο αριθ. 8 καλύπτει το χρονικό πλαίσιο πριν και μετά την προσχώρηση της Πολωνίας στην ΕΕ. Ακριβέστερα, επιτρέπει περιορισμένη ενίσχυση αναδιάρθρωσης κατά την περίοδο 1997-2003 και απαγορεύει τη συνέχιση των κρατικών ενισχύσεων αναδιάρθρωσης προς την πολωνική χαλυβουργία κατά την περίοδο 1997-2006. Έτσι, διαφέρει από άλλες διατάξεις της συνθήκης προσχώρησης όπως ο προσωρινός μηχανισμός, που καθορίζεται στο παράρτημα IV («υφιστάμενη διαδικασία ενισχύσεων») που δεν αφορά παρά τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την προσχώρηση μόνον εφόσον «συνεχίζουν να εφαρμόζονται» μετά την ημερομηνία προσχώρησης. Συνεπώς, το πρωτόκολλο αριθ. 8 μπορεί να θεωρηθεί lex specialis, που για τα θέματα τα οποία αντιμετωπίζει, αντικαθιστά άλλες διατάξεις της πράξης προσχώρησης ([19]).

(71) Δεδομένου ότι τα άρθρα 87 και 88 ΣΕΚ δεν αφορούν, εξ ορισμού, τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την προσχώρηση, οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 8 διευρύνουν τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο της συνθήκης ΕΚ, σε οποιαδήποτε ενίσχυση αναδιάρθρωσης χορηγήθηκε στην πολωνική χαλυβουργία κατά τα έτη 1997-2006.

([14]) Οι πολωνικές αρχές επιβεβαιώνουν ότι η κεφαλαιουχική δαπάνη που απαιτείται για την προσαρμογή που σχετίζεται με τη συνεχή χύτευση και την επέκταση της γκάμας προϊόντων είναι υψηλότερη, αλλά ισχυρίζονται ότι αντισταθμίζεται από δύο παράγοντες: πρώτον, η μετατόπιση της επένδυσης στην κατασκευή μιας εγκατάστασης αντικατάστασης αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα σημαντική εξοικονόμηση κόστους ύψους έως 85 εκατ. EUR και, δεύτερον, αναμένονται εξοικονομήσεις ενέργειας και εξόδων εκμετάλλευσης στη συνέχεια.

([19]) Βλ. απόφαση της 5.7.2005 στην υπόθεση C 20/04 *Huta Czestochowa*, ΕΕ L 366 της 21.12.2006, σ. 1.

(72) Μετά την προσχώρηση της Πολωνίας μπορεί να ληφθεί απόφαση βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ επειδή, ελλείψει ειδικών διατάξεων στο πρωτόκολλο αριθ. 8, ισχύουν οι συνήθεις κανόνες και αρχές. Συνεπώς, ισχύει επίσης ο κανονισμός αριθ. 659/1999 ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (εφεξής «ο διαδικαστικός κανονισμός») ([16]).

2. **Καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης**

(73) Στο σημείο 18 περίπτωση α) του πρωτοκόλλου αριθ. 8 παρέχεται στην Επιτροπή η εξουσία να λαμβάνει «ενδεδειγμένα μέτρα, απαιτώντας από την αφορώμενη εταιρεία να επιστρέψει τυχόν ενίσχυση που της έχει χορηγηθεί κατά παράβαση των όρων του παρόντος Πρωτοκόλλου» […], εφόσον από την παρακολούθηση της αναδιάρθρωσης προκύψει ότι «δεν έχουν τηρηθεί οι όροι των μεταβατικών ρυθμίσεων που περιλαμβάνονται στο παρόν πρωτόκολλο».

(74) Μετά την επίσημη έρευνα, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Πολωνία δεν ήταν σε θέση να άρει τις αμφιβολίες της σχετικά με την καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εταιρεία δεν εφάρμοσε ορθά το σχέδιο αναδιάρθρωσής της, όπως προβλέπεται ρητά στο σημείο 9 περιπτώσεις α) και η) του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, από τους διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους (περίπου 34 εκατ. EUR), μόνον ένα ασήμαντο μέρος χρησιμοποιήθηκε για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σύμφωνα με το ΑΕΣ του 2003, ενώ το υπόλοιπο, δηλαδή 31,2 εκατ. EUR, χρησιμοποιήθηκε για σκοπούς που δεν αναφέρονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

(75) Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμά της, η Επιτροπή αξιολόγησε, προτού εξετάσει το ποσό της ενίσχυσης, πρώτα τι είδους μέτρα είχαν προβλεφθεί στο αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης, έπειτα κατά πόσον τα μέτρα που εφαρμόσθηκαν από την εταιρεία ήταν καθ' οιονδήποτε τρόπο ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά και, στη συνέχεια, τον αντίκτυπο του ασυμβίβαστου χαρακτήρα της καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσας ενίσχυσης στο συνολικό σχέδιο. Το ερώτημα κατά πόσον το νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης μπορεί να μεταβάλει το συμπέρασμα αυτό εξετάζεται στο επόμενο κεφάλαιο (3).

α) *Πεδίο της αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στο αρχικό επενδυτικό σχέδιο*

(76) Η Επιτροπή αποσαφηνίζει πρώτα το πεδίο του ΑΕΣ του 2003 και εξετάζει κατά πόσον το σχέδιο αυτό κάλυπτε την εκκαθάριση της συναλλαγής πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού, για την οποία χρησιμοποιήθηκε κυρίως η ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

(77) Όπως προαναφέρθηκε (αιτιολογική σκέψη 34), κύριος σκοπός του σχεδίου αναδιάρθρωσης ήταν να διασφαλισθεί η υλοποίηση ορισμένων μέτρων αναγκαίων για την εμπρόθεσμη αποκατάσταση της βιωσιμότητας της HLW και αφορούσε κυρίως επενδύσεις και χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση. Το πρόγραμμα έδινε έμφαση στην επίτευξη της αναδιάρθρωσης της εταιρείας το 2002 και το 2003.

(78) Πρώτον, βάσει του ΑΕΣ του 2003, η HLW επρόκειτο να επενδύσει [150-220] εκατ. PLN. Ωστόσο, τόσο η δικαιούχος όσο και οι πολωνικές αρχές φαίνεται να συμπεραίνουν ότι η αγορά των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού μπορεί να θεωρηθεί μέρος του προγράμματος επενδύσεων. Η Πολωνία ισχυρίζεται ότι οι επενδύσεις περιγράφηκαν ως ένα πολύ γενικό μέτρο, χωρίς να προσδιορίζεται αναλυτικά οποιαδήποτε επένδυση. Επιπλέον, η δικαιούχος ισχυρίζεται ότι η αγορά ήταν αναγκαία για τη διαδικασία αναδιάρθρωσης, «καθώς η μονάδα δεν μπορούσε να λειτουργήσει κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης χωρίς τις εν λόγω εγκαταστάσεις».

(79) Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τα επιχειρήματα αυτά. Είναι προφανές ότι, στο ΑΕΣ του 2003, οι επενδύσεις που αναφέρονται στο σημείο 4.4. προβλέφθηκαν βάσει κόστους (πίνακας 21 του ΑΕΣ του 2003, ο οποίος παρατίθεται ως πίνακας 1 στην αιτιολογική σκέψη 18) ανωτέρω), αντικειμένου (πίνακας 22 του ΑΕΣ του 2003) και χρόνου (πίνακας 23 του ΑΕΣ του 2003). Δεν υπήρχε περιθώριο για οποιαδήποτε εκκαθάριση της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού. Στην πραγματικότητα, η απόπειρα αυτή καταδεικνύει μάλλον ότι ούτε οι πολωνικές αρχές ούτε η δικαιούχος διέκριναν οποιαδήποτε εύλογη αιτιολογία για την εκκαθάριση της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης. Διαφορετικά, θα την είχαν περιλάβει στο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

(80) Δεύτερον, το ΑΕΣ του 2003 προβλέπει περιορισμένη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση. Στα έγγραφα που υπέβαλαν μεταγενέστερα, οι πολωνικές αρχές ισχυρίσθηκαν ότι το ποσό της εξαγοράς των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού πρέπει να περιληφθεί στη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση ([17]). Ισχυρίζονται ότι η χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση κάλυπτε επίσης υφιστάμενες ζημίες ύψους 150 εκατ. PLN και αναδιάρθρωση χρεών ύψους 513 εκατ. PLN, και καταλήγουν με τον τρόπο αυτό σε συνολικά έξοδα αναδιάρθρωσης ύψους περίπου 858 εκατ. PLN.

(81) Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί ότι οι υφιστάμενες ζημίες ύψους 150 εκατ. PLN και η αναδιάρθρωση χρεών ύψους 513 εκατ. PLN αποτελούν έξοδα αναδιάρθρωσης. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 22, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι στο σημείο 4.7 του ΑΕΣ του 2003 αναφέρεται ότι «η εταιρεία προτίθεται να αναδιοργανώσει τις υποχρεώσεις ύψους 513 εκατ. PLN». Ωστόσο, δεν αναφέρεται ότι τούτο εντάσσεται κατ' ανάγκη στο πλαίσιο των μέτρων αναδιάρθρωσης. Πράγματι, στο σημείο 3.2 αναφέρονταν ως μέτρα αναδιάρθρωσης μόνον «η εξόφληση βραχυπρόθεσμων δανείων και η πώληση περιττών στοιχείων ενεργητικού που δεν συνδέονται με την παραγωγή».

([16]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

([17]) Επιστολή της 4ης Ιουνίου 2007, σημείο 24.

(82) Επιπλέον, δεν συνηθίζεται επίσης να θεωρούνται όλα τα είδη ζημιών απλώς ως έξοδα αναδιάρθρωσης, όπως ισχυρίζεται η Πολωνία. Το παθητικό του ισολογισμού δεν ισοδυναμεί κατ' ανάγκη με το κόστος της αναδιάρθρωσης, καθώς τέτοιου είδους υποχρεώσεις αποτελούν μέρος της συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας. Είναι αλήθεια ότι οι υπερβολικές υποχρεώσεις ενδέχεται να προκαλέσουν δυσκολίες, αλλά στην περίπτωση αυτή η αναδιάρθρωση πρέπει να προσδιορίζει συγκεκριμένα μέτρα, όπως εισφορά κεφαλαίων ή δάνεια ή συμφωνίες αναδιάρθρωσης του χρέους για την κάλυψη των υποχρεώσεων. Το σχέδιο δεν περιλαμβάνει κανένα από τα εν λόγω μέτρα για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (σημείο 4.7, πέμπτη παράγραφος).

(83) Πράγματι, στο ΑΕΣ του 2003 αναφέρεται, στο σημείο 4.7, ότι απαιτούνται μόνον 363 εκατ. PLN για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης. Το ποσό αυτό είναι κατώτερο του συνολικού υφιστάμενου χρέους των 513 εκατ. PLN. Επιπλέον, το ποσό των 60 εκατ. PLN που αναφέρεται στο σημείο 4.7 φαίνεται να αφορά μελλοντικό κεφάλαιο κίνησης. Επομένως, για την αναδιάρθρωση επρόκειτο να διατεθούν το πολύ 300 εκατ. PLN (βλ. ανωτέρω αιτιολογική σκέψη 30).

(84) Ωστόσο, η χρήση των 300 εκατ. PLN αποσαφηνίζεται στο σημείο 4.12.1 του ΑΕΣ του 2003 που αφορά τα έξοδα και τους πόρους του προγράμματος. Στο συγκεκριμένο σημείο διευκρινίζεται ότι απαιτείται συνολική χρηματοοικονομική κάλυψη ύψους 219 εκατ. PLN για το διάστημα 2002-2003. Δεδομένου ότι το εν λόγω ποσό επρόκειτο να καλύψει επίσης επενδύσεις, όπως αναφέρεται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 26, τα κεφάλαια που απέμεναν για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση ανέρχονταν μόνον σε […] εκατ. PLN.

(85) Το ποσό των 81,5 εκατ. PLN δεν θα κάλυπτε ούτε το ποσό της εξόφλησης των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης. Στο σημείο 3.2. αναφέρεται σαφώς ότι η χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση θα αφορούσε μόνον τις βραχυπρόθεσμες οφειλές. Επομένως, η χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση που περιλήφθηκε στο σχέδιο περιοριζόταν σε 81,5 εκατ. PLN, ποσό όμως το οποίο δεν κάλυπτε την εξόφληση των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης, οι οποίες, καθώς επρόκειτο να εξοφληθούν έως το 2010, αποτελούσαν σαφώς μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις. Επομένως, η εξόφληση των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης δεν μπορεί να θεωρηθεί στοιχείο της χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης που θα πρέπει να καλυφθεί από την ενίσχυση.

(86) Τέλος, ελλείψει αντίθετου ισχυρισμού, οι πολωνικές αρχές φαίνεται να δέχονται ότι η εκκαθάριση της συναλλαγής πώλησης και επανεκμίσθωσης δεν αποτελούσε μέρος της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού. Ωστόσο, παραπέμπουν έμμεσα στην αναδιάρθρωση του ενεργητικού όταν αναφέρουν ένα απόσπασμα από την ενότητα που αφορά την αναδιάρθρωση του ενεργητικού: «η ανωτέρω πώληση θα επιτρέψει στην Huta L.W να εξοφλήσει μέρος των δανείων της και να διατηρήσει χρηματοοικονομική ρευστότητα» (σημείο 64 της επιστολής της 4ης Ιουνίου).

(87) Ωστόσο, οι πολωνικές αρχές δεν ανέφεραν ότι δεν διευκρινίζεται πουθενά ότι η τροποποίηση του χρονοδιαγράμματος εξόφλησης πρέπει να αφορά το σύνολο των υποχρεώσεων των σχετικών με την πώληση και επανεκμίσθωση, ενώ σε αρκετά σημεία του σχεδίου δηλώνεται ότι η αναδιάταξη αφορά μόνον τα μη παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού. Η δήλωση αυτή επαναλαμβάνεται δύο φορές στο ίδιο κεφάλαιο, από το οποίο προέρχεται η προαναφερθείσα αναφορά των πολωνικών αρχών. Μάλιστα, στο σημείο αυτό αναφέρεται ρητά ότι ορισμένες οφειλές που απορρέουν από τη συμφωνία πώλησης και επανεκμίσθωσης, και συγκεκριμένα εκείνες που αφορούν μη παραγωγικά στοιχεία ενεργητικού (βλ. σημείο 4.12.1 του ΑΕΣ του 2003), θα αποτελέσουν το αντικείμενο αναδιάρθρωσης του ενεργητικού. Πρόκειται για τα λεγόμενα σχέδια των 100 εκταρίων και των 88 εκταρίων. Σκοπός της συγκεκριμένης αναδιάρθρωσης του ενεργητικού ήταν η απελευθέρωση πόρων για την πραγματοποίηση των επενδύσεων. Με τον τρόπο αυτό θα μειωνόταν ταυτόχρονα το χρηματοοικονομικό κόστος του χρέους. Ωστόσο, δεν παρέχεται καμία ένδειξη σχετικά με το γεγονός ότι το σύνολο των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης πρέπει να προεξοφληθεί προκειμένου να μειωθούν τα χρηματοοικονομικά έξοδα. Αντίθετα, στόχος της αναδιάρθρωσης του ενεργητικού είναι μόνον η «μείωση» των χρηματοοικονομικών εξόδων, όχι η εξάλειψή τους.

(88) Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη τους χρηματοοικονομικούς περιορισμούς που αντιμετώπιζε η HLW, η Επιτροπή δεν βλέπει κανέναν λόγο για τον οποίο η HLW έπρεπε να θέσει ως στόχο την αγορά των παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού της, ενώ η εξόφληση προβλεπόταν για μεταγενέστερο στάδιο. Πράγματι, δεν αναφέρεται πουθενά ότι η σύμβαση μίσθωσης θα αποτελούσε εμπόδιο στην αναδιάρθρωση. Ειδικότερα, στο σημείο 4.12 του ΑΕΣ του 2003 δεν υποστηρίζεται κάτι τέτοιο, καθώς αναφέρεται μόνον ότι, πωλώντας ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία είχαν προσδιορισθεί προηγουμένως ως μη παραγωγικά, η HLW θα ήταν σε θέση να μειώσει τα έξοδα εξυπηρέτησης της σύμβασης μίσθωσης. Κάτι τέτοιο είναι λογικό μόνον εάν τα στοιχεία ενεργητικού επρόκειτο να πωληθούν προκειμένου να αποπληρωθεί (μερικώς) το δάνειο και να απαλλαγεί με τον τρόπο αυτό η HLW από την καταβολή τόκων επί του δανείου. Ωστόσο, αυτό δεν συνδέεται με κανέναν τρόπο με την εξαγορά των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού, η οποία δεν θα παρήγαγε μετρητά, αφού τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού επρόκειτο να διατηρηθούν από την εταιρεία.

(89) Επομένως, η εξαγορά των παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού δεν προβλεπόταν στο ΑΕΣ του 2003. Άρα, η HLW χρησιμοποίησε την ενίσχυση για έναν σκοπό ο οποίος δεν καλυπτόταν από το σχέδιο αναδιάρθρωσης που αποτέλεσε τη βάση για την έγκριση της ενίσχυσης. Αυτό σημαίνει ότι η ενίσχυση χρησιμοποιήθηκε κατά παράβαση του ΕΠΑ και της απόφασης έγκρισης, δηλαδή του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο ζ) του διαδικαστικού κανονισμού, η εν λόγω πράξη μπορεί να θεωρηθεί κατάχρηση, καθώς η τελευταία ορίζεται ως χρησιμοποίηση της ενίσχυσης κατά παράβαση της απόφασης έγκρισης της κρατικής ενίσχυσης [18].

β) *Ασυμβατότητα της καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσας ενίσχυσης*

(90) Αφού εξακριβώθηκε ότι η χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση δεν χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, πρέπει να καταδειχθεί ότι η εν λόγω καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσα ενίσχυση είναι επίσης ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

[18] Ωστόσο, η καταχρηστική εφαρμογή μιας ενίσχυσης δεν αφορά στο κατά πόσον η δικαιούχος δικαιούνταν αρχικά να λάβει ενίσχυση, αλλά σημαίνει απλώς ότι η ενίσχυση χρησιμοποιήθηκε κατά παράβαση της απόφασης που τη χορήγησε.

(91) Τυπικά, αυτό μπορεί ήδη να συναχθεί από το γεγονός ότι, πρώτον, η εταιρεία δεν χρησιμοποίησε την ενίσχυση σύμφωνα με το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο υποχρεούται, βάσει του πρωτοκόλλου αριθ. 8, να εφαρμόζει ορθά και, δεύτερον, ότι κάθε άλλη κρατική ενίσχυση εκτός του σχεδίου αναδιάρθρωσης, του ΕΠΑ και του πρωτοκόλλου αριθ. 8 είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά βάσει του σημείου 18 του πρωτοκόλλου αριθ. 8.

(92) Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν μπορεί να θεωρήσει την πραγματική χρήση της ενίσχυσης συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, παρά την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της AHW. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επιθυμεί να διευκρινίσει ότι, παρότι η δικαιούχος αμφιβάλλει για την επάρκεια της παρούσας βιωσιμότητάς της, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η αντίληψή της για τη βιωσιμότητα αποκλίνει από τον τρόπο με τον οποίο καθορίζεται η βιωσιμότητα στο παράρτημα 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Η αντίληψη αυτή συμφωνήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου αριθ. 8, παρακολουθήθηκε από αμφότερους τους συμβαλλομένους και δεν είναι δυνατόν να μεταβληθεί αναδρομικά από τη δικαιούχο.

(93) Ωστόσο, η Επιτροπή επαναλαμβάνει, πρώτον, ότι η συμβατότητα δεν προκύπτει απλώς από το γεγονός ότι η HLW κατέστη, πράγματι, εκ νέου βιώσιμη το 2006. Στην πραγματικότητα, η αποκατάσταση της βιωσιμότητας δεν επαρκεί αφεαυτή για να καταστήσει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά. Πρέπει να διασφαλίζεται, επιπλέον, ότι η αποκατάσταση της βιωσιμότητας επιτυγχάνεται με το ελάχιστο ποσό κρατικής ενίσχυσης που είναι αναγκαίο για την αναδιάρθρωση και ότι έχουν εφαρμοστεί αντισταθμιστικά μέτρα. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι εν λόγω όροι αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της ευρωπαϊκής συμφωνίας, στο οποίο παραπέμπει το σημείο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Ειδικότερα, η έννοια σύμφωνα με την οποία η κρατική ενίσχυση πρέπει να είναι η ελάχιστη απαραίτητη συνεπάγεται ότι η ενίσχυση δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση επενδύσεων ή μέτρων που δεν είναι απαραίτητα για την αναδιάρθρωση ([19]).

(94) Δεύτερον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το πρόγραμμα, δηλαδή τα μέτρα αναδιάρθρωσης και οι προβλεπόμενοι πόροι για τη χρηματοδότησή τους, πρέπει να διασφαλίζουν εκ των προτέρων την επίτευξη της βιωσιμότητας. Στην πραγματικότητα, το ΑΕΣ του 2003 έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην υλοποίηση και την επιτάχυνση του ρυθμού των επενδύσεων, στο πλαίσιο της χρήσης της κρατικής ενίσχυσης. Στο επιχειρηματικό σχέδιο αναφερόταν ότι επενδύσεις θα πραγματοποιούνταν νωρίτερα, το 2003, χάρη στην ενδιάμεση πίστωση. Επιπλέον, αναφέρεται ότι η αναδιάρθρωση του ενεργητικού αναμενόταν να λάβει χώρα το 2004 και το 2005, δηλαδή προφανώς πολύ αργά για την υλοποίηση του προγράμματος επενδύσεων. Επομένως, το δάνειο χορηγήθηκε για την κάλυψη του χρηματοδοτικού ελλείμματος. Πράγματι, στην εισαγωγή του σχεδίου επαναλαμβάνεται ότι «η υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το θεσπισθέν χρονοδιάγραμμα και η συνέχιση της επιχείρησης θα απαιτήσουν την αναγκαία ενδιάμεση πίστωση». Συμπερασματικά, η ενδιάμεση πίστωση θεωρήθηκε απαραίτητη προκειμένου να επισπευσθούν οι επενδύσεις βάσει συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος.

(95) Επομένως, το γεγονός ότι η HLW επέλεξε να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού, αντί να προβεί εμπρόθεσμα σε επενδύσεις, υποδηλώνει ότι η ενέργεια της HLW έθετε εκ των προτέρων σε κίνδυνο τις πιθανότητές της να αποκαταστήσει τη βιωσιμότητά της. Στην πραγματικότητα, οι πολωνικές αρχές δεν γνωστοποίησαν οποιονδήποτε λόγο για τον οποίο, τον Αύγουστο του 2003, όταν η HLW υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση της εγγύησης, η κατάσταση είχε αλλάξει, δεδομένου ότι είχαν περάσει μόλις πέντε μήνες από την τελευταία επικαιροποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης τον Μάρτιο του 2003. Επομένως, η εν λόγω χρήση της ενίσχυσης δεν συνιστούσε υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης αλλά μάλλον, δεδομένου ότι οι επενδύσεις συνδέονταν με ένα χρονοδιάγραμμα, παρακώλυση της ορθής εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Έτσι, εκ των προτέρων, η εταιρεία έθεσε σαφώς σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά της παρά το γεγονός ότι την αποκατέστησε αργότερα.

(96) Είναι αλήθεια ότι οι χρηματοοικονομικοί πόροι είναι εναλλάξιμοι και το γεγονός ότι η κρατική ενίσχυση δεν χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο μπορεί να σημαίνει ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης μπορούσε να χρηματοδοτηθεί με άλλα μέσα, τα οποία είχαν προβλεφθεί αρχικά για άλλους σκοπούς για τους οποίους τελικά χρησιμοποιήθηκε η ενίσχυση. Ωστόσο, μια τέτοια επιχειρηματολογία δεν είναι αποδεκτή στην περίπτωση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης στο οποίο τα χρηματοοικονομικά μέσα της εταιρείας πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον αναπροσανατολισμό της εταιρείας και, λόγω των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η εταιρεία, δεν πρέπει να διατίθενται κονδύλια για άλλα σχέδια εκτός του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Επομένως, η χρήση των κεφαλαίων του εγγυημένου από το κράτος δανείου, για την εξόφληση του δανείου του σχετικού με τα παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού, είναι ένας παράγοντας που αιτιολογεί τη μείωση των δραστηριοτήτων αναδιάρθρωσης σε άλλους τομείς, και ιδίως των δραστηριοτήτων εμπρόθεσμης υλοποίησης των προαναφερθεισών επενδύσεων.

(97) Επιπλέον, η Επιτροπή δεν αντιλαμβάνεται την έννοια του ισχυρισμού που προβάλλουν οι πολωνικές αρχές και η δικαιούχος σύμφωνα με τον οποίο το 2003 η εταιρεία βρισκόταν σε τόσο δεινή χρηματοοικονομική κατάσταση ώστε δεν ήταν σε θέση να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε επένδυση. Ως προς αυτό, η Επιτροπή αδυνατεί να κατανοήσει για ποιον λόγο μια εταιρεία σε μια τέτοια κατάσταση θα επέλεγε την αποπληρωμή μιας μακροπρόθεσμης οφειλής αντί άλλων μέτρων που προσδιορίσθηκαν ως αναγκαία για την αποκατάσταση της βιωσιμότητάς της.

([19]) Η κοινή αυτή αρχή έχει ήδη διατυπωθεί επανειλημμένως. Αναφέρεται στο σημείο 45 των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων και επιβεβαιώνεται στην απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση C31/2001 *Schmitz-Gotha*, ΕΕ L 77 της 24.3.2003, σ. 41, στην οποία η Επιτροπή απέρριψε την εξαγορά μιας προμηθεύτριας εταιρείας, η οποία θεωρήθηκε χρήσιμη αλλά όχι απολύτως αναγκαία για την αναδιάρθρωση. Η θέση αυτή επιβεβαιώθηκε στην υπόθεση T-17/03 Schmitz–Gotha Συλλογή [2006] II-1139.

(98) Τέλος, δεν έχει σημασία το γεγονός ότι η εταιρεία προσφέρεται τώρα να πραγματοποιήσει τις επενδύσεις που δεν πραγματοποίησε το 2004, καθώς η υλοποίηση συνδεόταν με ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα το οποίο θεωρήθηκε ο μόνος τρόπος για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας έως το τέλος του 2006. Η εν λόγω παράβαση είναι οριστική και δεν μπορεί επίσης να αποφευχθεί με τροποποίηση του επιχειρηματικού σχεδίου. Τούτο δε, παρά το γεγονός ότι στο ΑΕΣ του 2005 προβλέπονται συμπληρωματικές επενδύσεις, καθώς αυτές δεν μπορούν να επανορθώσουν την κατάχρηση της ενίσχυσης.

(99) Τρίτον, ακόμη και αν η HLW κατέληγε τον Αύγουστο του 2003 στο συμπέρασμα ότι οι επενδύσεις δεν ήταν πλέον αναγκαίες για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας, αυτό θα σήμαινε ότι η HLW είχε αναφέρει υπερβολικά υψηλά έξοδα αναδιάρθρωσης στο ΑΕΣ του 2003 και ότι η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν ήταν αναγκαία για την αναδιάρθρωση. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί απίθανο να άλλαξε η εταιρεία γνώμη μόλις 5 μήνες μετά την κατάρτιση του ΑΕΣ του 2003 (το Μάρτιο του 2003), όταν, τον Αύγουστο του 2003, υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση της εγγύησης, επιβεβαιώνοντας ότι το μεγαλύτερο μέρος προοριζόταν για την εξόφληση του δανείου σχετικά με τα παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού. Προκειμένου να τεκμηριωθεί η διαπίστωση αυτή, η εταιρεία θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να έχει εγκαίρως αναφέρει το γεγονός αυτό στην Επιτροπή, πράγμα το οποίο δεν έπραξε.

(100) Εντούτοις, ακόμη και αν οι επενδύσεις δεν ήταν αναγκαίες, ο επαναπροσανατολισμός των πόρων για την εξόφληση της πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού δεν φαίνεται να μπορεί να δικαιολογηθεί ως κόστος αναδιάρθρωσης. Στην πραγματικότητα, η χρηματοδότηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού είχε προγραμματιστεί και μπορούσε να είχε καταλήξει σε εξόφληση μετά τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης. Μπορεί να αληθεύει ότι είχε ως αποτέλεσμα χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις, αλλά αυτές φαίνεται να λήφθηκαν υπόψη στις χρηματοοικονομικές προβλέψεις του ΑΕΣ του 2003. Έτσι, καθώς τα στοιχεία ενεργητικού δεν μπορούσαν να πωληθούν, η μόνη συνέπεια της εξόφλησης ήταν η απαλλαγή από τα χρηματοοικονομικά έξοδα, εξασφαλίζοντας πρόσθετη ρευστότητα για την HLW. Αυτό σημαίνει ότι η HLW εξασφάλισε συμπληρωματικούς χρηματοοικονομικούς πόρους οι οποίοι μπορούν να θεωρηθούν επιχειρησιακή ενίσχυση, η οποία θα μπορούσε ακόμη να έχει ως αποτέλεσμα τη λήψη μέτρων που θα συνεπάγονταν υπερβολική στρέβλωση της αγοράς. Επομένως, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι τα εν λόγω μέτρα θα είχαν εγκριθεί, εάν είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Επίσης, εάν οι επενδύσεις δεν ήταν πραγματικά αναγκαίες, η πραγματική χρήση της ενίσχυσης θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

(101) Τέλος, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί το επιχείρημα της δικαιούχου ότι η εγγύηση χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με την κυβερνητική απόφαση και ότι η κυβέρνηση ήταν αρμόδια να καθορίσει τον σκοπό της ενίσχυσης. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι το γεγονός αυτό δεν έχει αντίκτυπο στη συμβατότητα της εγγύησης, η οποία πρέπει να καθορισθεί σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 8 και το ΑΕΣ του 2003, που δεν προβλέπουν ενίσχυση για τον σκοπό που εγκρίθηκε από την κυβέρνηση στον απόφαση χορήγησης της εγγύησης.

(102) Εν όψει των ανωτέρω, η Επιτροπή υποχρεούται να συμπεράνει ότι η ενίσχυση χρησιμοποιήθηκε κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς τα σημεία 9 και 18 του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Ως εκ τούτου, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

γ) *Συνέπειες του ασυμβίβαστου της καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσας ενίσχυσης στο σύνολο του σχεδίου αναδιάρθρωσης*

(103) Τέλος, πρέπει να καθορισθεί ο αντίκτυπος του ασυμβίβαστου της καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσας ενίσχυσης.

(104) Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει καταρχάς ότι από την παρούσα έρευνα δεν προέκυψε ότι ορισμένα έξοδα αναδιάρθρωσης ήταν περιττά, αλλά ότι τμήμα των κρατικών κεφαλαίων χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς. Μπορεί να αληθεύει ότι ορισμένες επενδύσεις μπορούσαν να είχαν ακυρωθεί, υπό ιδανικές συνθήκες, κατόπιν εξασφάλισης της έγκρισης της Επιτροπής. Αυτό θα σήμαινε ότι το πραγματικό κόστος της αναδιάρθρωσης ήταν χαμηλότερο και θα έπρεπε να επιστραφεί το αντίστοιχο τμήμα της ενίσχυσης· την προσέγγιση αυτή δέχθηκε η Επιτροπή σε προηγούμενες υποθέσεις αναδιάρθρωσης εταιρειών του κλάδου της χαλυβουργίας ([20]). Ωστόσο, στην προκείμενη περίπτωση, το ζήτημα δεν είναι απλώς και μόνο ότι ορισμένα έξοδα αναδιάρθρωσης αποδείχθηκαν περιττά, αλλά, όπως προαναφέρθηκε, ότι το σύνολο της χρηματοδότησης μέρους της αναδιάρθρωσης (δηλαδή τα 31,2 εκατ. EUR) κατέστη άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι η ενδιάμεση πίστωση χρησιμοποιήθηκε εκ των προτέρων σχεδόν πλήρως κατά τρόπο που δεν ήταν σύμφωνος με το επιχειρηματικό σχέδιο και έθεσε σε κίνδυνο την αποκατάσταση της βιωσιμότητας ή, από τη στιγμή που έλαβε χώρα η αλλαγή, παρέσχε στην εταιρεία πλεόνασμα μετρητών το οποίο πρέπει να επιστραφεί. Επιπλέον, η εν λόγω κατάχρηση δεν είναι δυνατόν να επανορθωθεί αναδρομικά με την υλοποίηση μεταγενέστερων επενδύσεων από την εταιρεία, καθώς τα κεφάλαια χορηγήθηκαν προκειμένου να καταστούν εφικτές η χρηματοδότηση επενδύσεων και η χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση σε δεδομένη χρονική στιγμή. Ο καθορισμένος στόχος της ενίσχυσης ήταν ήδη παρωχημένος το 2005. Στην πραγματικότητα, εάν η αναδιάρθρωση είχε προγραμματιστεί σε μεταγενέστερο στάδιο, δεν θα είχε απαιτηθεί καμία ενίσχυση, και ιδίως η ενδιάμεση πίστωση για την οποία χορηγήθηκε η κρατική εγγύηση. Επομένως, η καταχρηστική εφαρμογή αφορά όλα τα κεφάλαια που παρασχέθηκαν βάσει της ενδιάμεσης πίστωσης, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την πώληση και επανεκμίσθωση των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού.

(105) Η Επιτροπή γνωρίζει επίσης ότι η ύπαρξη πλεονάσματος πόρων κατά τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο και ότι μια εταιρεία δεν πρέπει να τιμωρείται επειδή πέτυχε καλύτερα αποτελέσματα από τα αναμενόμενα εκ των προτέρων. Ωστόσο, κάτι τέτοιο πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα καλύτερα επιχειρηματικά αποτελέσματα, παρέχοντας, για παράδειγμα, στην εταιρεία κάποια περιθώρια ώστε να επισπεύσει την εξόφληση οφειλών. Αυτό δεν σημαίνει ότι η εταιρεία μπορεί να επαναπροσανατολίσει το σύνολο σχεδόν της ενίσχυσης σε σκοπούς που δεν αναφέρονται στο επιχειρηματικό σχέδιο.

([20]) Απόφαση της Επιτροπής της 13.9.2006 στην υπόθεση N 350a/2006 *MSO*, ΕΕ C 280 της 18.11.2006, σ. 4, σημείο 48.

(106) Δεύτερον, πρέπει να υπενθυμιστεί το γεγονός ότι η εταιρεία επωφελήθηκε επίσης από αρκετά άλλα μέτρα κρατικής ενίσχυσης, όπως από τη διαγραφή χρεών και τη χρησιμοποίηση μέρους του εγγυημένου δανείου για τη χρηματοδότηση επενδύσεων. Τα εν λόγω μέτρα υλοποιήθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο και συνέβαλαν στην επίτευξη της βιωσιμότητας της εταιρείας.

(107) Εντούτοις, θα μπορούσε να υποτεθεί ότι το σύνολο της αναδιάρθρωσης απέτυχε, καθώς το σχέδιο υλοποιήθηκε μόνον μερικώς και, εκ των προτέρων, μόνον η πλήρης υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης φαινόταν να διασφαλίζει την αποκατάσταση της βιωσιμότητας. Ωστόσο, στο συγκεκριμένο πλαίσιο έχει σημασία το γεγονός ότι η εταιρεία κατάφερε πράγματι να αποκαταστήσει τη βιωσιμότητά της ([21]). Αυτό ισχύει τουλάχιστον στο βαθμό που η εταιρεία δεν έλαβε πλεονάζουσα ενίσχυση η οποία δεν ήταν αναγκαία για την αποκατάσταση της βιωσιμότητάς της. Τούτο σημαίνει ότι η αντιστάθμιση του εν λόγω πλεονεκτήματος θα επέτρεπε την αποκατάσταση της πρότερης κατάστασης, δηλαδή την επανόρθωση των επιπτώσεων από τη χορήγηση της υπερβολικής ενίσχυσης. Στην προκείμενη περίπτωση, τα λοιπά μέτρα, τα οποία υλοποιήθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο, ενδέχεται πράγματι να συνέβαλαν στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας. Επομένως, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα, υπό τον όρο της επιστροφής της πλεονάζουσας ενίσχυσης.

(108) Επομένως, καθώς τα υπόλοιπα μέτρα διασφάλισαν πράγματι την αποκατάσταση της βιωσιμότητας με την ελάχιστη αναγκαία ενίσχυση, η Επιτροπή μπορεί να συμπεράνει ότι μόνον το ποσό του εγγυημένου δανείου, και όχι το συνολικό ποσό της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς και ότι τα λοιπά μέτρα που προβλέπονται στο ΑΕΣ του 2003 παρέμειναν συμβιβάσιμα.

δ) *Στοιχείο ενίσχυσης του καταχρηστικώς χρησιμοποιηθέντος μέρους του εγγυημένου δανείου*

(109) Τέλος, πρέπει να καθορισθεί το στοιχείο ενίσχυσης του εγγυημένου από το κράτος δανείου ύψους 31 245 684 EUR. Καταρχήν, η ένταση ενίσχυσης μιας εγγύησης μπορεί να αντιπροσωπεύει το 100 % ([22]).

(110) Η Επιτροπή αναγνωρίζει, ωστόσο, ότι η εγγύηση ως μορφή ενίσχυσης είχε στην προκείμενη περίπτωση περιορισμένες στρεβλωτικές συνέπειες, δεδομένου ότι το δάνειο για το οποίο η HLW εξασφάλισε εγγύηση εξοφλήθηκε από την Arcelor ένα έτος αργότερα. Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι, προκειμένου να αντισταθμιστούν όλα τα πλεονεκτήματα που απέκτησε η εταιρεία, απαιτείται να ανακτηθεί μόνον η επιδότηση επιτοκίου που παρασχέθηκε με την εγγύηση για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο τα χρήματα του δανείου βρίσκονταν στη διάθεση της εταιρείας. Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι η εταιρεία είχε ακόμη κάποιες πιθανότητες να εξασφαλίσει χρηματοδότηση και μπορούσε να παράσχει επαρκείς εγγυήσεις. Αυτό επιβεβαιώνεται στη σύμβαση εγγύησης, η οποία απαιτούσε εξασφάλιση.

(111) Σύμφωνα με πάγια πρακτική της Επιτροπής, η επιδότηση επιτοκίου ισοδυναμεί με τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου που θα έπρεπε να είχε καταβληθεί σύμφωνα με τους όρους της αγοράς και του επιτοκίου που πραγματικά κατέβαλε η εταιρεία. Το επιτόκιο αγοράς στην προκείμενη περίπτωση υπολογίζεται με βάση το επιτόκιο αναφοράς κατά τον χρόνο διάθεσης των κονδυλίων (Αύγουστος 2004) επαυξημένο κατά 400 σημεία βάσης, δεδομένου ότι η HLW δεν ήταν βιώσιμη το 2004 (βλ. ανωτέρω αιτιολογική σκέψη 46), αλλά ήταν μια προβληματική επιχείρηση ([23]). Η καθιερωμένη πρακτική της Επιτροπής δεν επιτρέπει μικρότερη επαύξηση από τις 400 σημεία βάσης ([24]). Ωστόσο, δεν απαιτείται περαιτέρω αύξηση, καθώς η εταιρεία παρέσχε εγγυήσεις και ο κλάδος της χαλυβουργίας σημείωσε ικανοποιητικές επιδόσεις το 2004.

(112) Καθώς το δάνειο χορηγήθηκε όχι σε PLN αλλά σε ευρώ, η Επιτροπή εφαρμόζει το επιτόκιο αναφοράς της ευρωζώνης, δηλαδή 4,43 %. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι το όφελος που πραγματικά επιτεύχθηκε πρέπει να αξιολογηθεί συγκρίνοντας τους όρους που εξασφάλισε η εταιρεία με εκείνους που θα είχε εξασφαλίσει υπό τους όρους της αγοράς (χωρίς την κρατική εγγύηση). Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική στην αγορά, ο τόκος της πίστωσης καθορίζεται βάσει του επιτοκίου αναφοράς (συνήθως το σχετικό διατραπεζικό επιτόκιο αναφοράς) για το νόμισμα του δανείου, καθώς η διακύμανση της αξίας του χρήματος συνδέεται με την οικονομία στην οποία χρησιμοποιείται το συγκεκριμένο νόμισμα. Επομένως, στην περίπτωση ενός δανείου σε ευρώ, το επιτόκιο αναφοράς που θα εφάρμοζε ένας πιστωτής στο πλαίσιο της οικονομίας της αγοράς πρέπει επίσης να είναι αυτό που θα χρησιμοποιηθεί για μια πίστωση σε ευρώ, παρά το γεγονός ότι το δάνειο χορηγήθηκε στην Πολωνία.

([21]) Βλ. απόφαση της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007 στην υπόθεση C 23/06 *Technologie Buczek* (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη), όπου δεν συνέβη κάτι τέτοιο.

([22]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μέθοδο καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης, ΕΕ C 273 της 09.09.1997, σ. 3. Βλ. επίσης απόφαση της Επιτροπής της 12.9.2007 για την κίνηση διαδικασίας στην υπόθεση NN 45/2007 (C 38/2007), *Arbel Fauvet Rail*, ΕΕ C 249 της 24.10.2007, σ. 17, σημείο 15.

([23]) Η Επιτροπή καθορίζει εάν μια εταιρεία είναι προβληματική σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2. Επιπλέον, μια εταιρεία θεωρείται επίσης προβληματική όταν διανύει περίοδο αναδιάρθρωσης και εφαρμόζει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης, όπως στην προκείμενη περίπτωση. Για τις 400 σημεία βάσης, πρβλ. απόφαση της Επιτροπής της 2.3.2005 στην υπόθεση C 43/2001, *Chemische Werke Piesteritz*, ΕΕ L 296 της 12.11.2005, σ. 19, σημεία 107-108· και απόφαση της Επιτροπής της 24.1.2007 στην υπόθεση C 38/2005, *Biria*, ΕΕ L 183 της 13.7.2007, σ. 27, σημεία 83 κ. επ.

([24]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μέθοδο καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης, ΕΕ C 273 της 9.9.1997, σ. 3.

(113) Συνεπώς, το επιτόκιο θα ήταν 8,43 % ετησίως, δηλαδή οι τόκοι θα ανέρχονταν σε 2 807 206 EUR. Το ποσό αυτό πρέπει να συγκριθεί με τις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνθηκε πραγματικά η εταιρεία. Πρόκειται για τους τόκους ύψους 1 061 050 EUR συν ορισμένα έξοδα για τη χορήγηση της εγγύησης [όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 42 στοιχεία α) και β)], τα οποία, σύμφωνα με την πρακτική της Επιτροπής, πρέπει να συνεκτιμηθούν κατά τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης μιας εγγύησης ([25]).

(114) Το κόστος της εγγύησης πρέπει να κατανεμηθεί στο συνολικό ποσό της εγγύησης και να συσχετισθεί με την καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσα ενίσχυση και τον τόκο που καλύφθηκε από την εγγύηση. Και τούτο διότι η περιορισμένη χρήση του εγγυημένου μέρους του δανείου για επενδύσεις ήταν μια επιχειρηματική απόφαση η οποία δεν είχε ληφθεί ακόμη όταν συμφωνήθηκε το εγγυημένο δάνειο, ως δάνειο ύψους 46 εκατ. EUR συν τόκοι, διάρκειας πέντε ετών. Σε άλλη περίπτωση, το εγγυημένο δάνειο θα είχε συμφωνηθεί διαφορετικά. Επομένως, απαιτείται μια αναλογική κατανομή, υπολογίζοντας το τμήμα του κόστους που αφορά το πραγματικό ποσό για το οποίο παρασχέθηκε η εγγύηση και το οποίο χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς. Επιπλέον, για τους ίδιους λόγους, πρέπει να υπολογισθεί το εν λόγω κόστος αναλογικά προς τον χρόνο πραγματικής χρήσης της εγγύησης σε σχέση με την πενταετή συνολική διάρκεια της εγγύησης, καθώς η εγγύηση αποσβέστηκε θεωρητικά στο συγκεκριμένο διάστημα. Εάν η εγγύηση λήξει νωρίτερα, πρόκειται για αναθεώρησης μιας επιχειρηματικής απόφασης η οποία είναι ανεξάρτητη της προηγούμενης συμφωνίας.

(115) Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή δέχεται τη μείωση του ποσού που καταβλήθηκε στο δημόσιο Ταμείο και της πρόβλεψης για την κατάθεση εγγύησης, όπως αναφέρεται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 42, αλλά βάσει ενός αναλογικού υπολογισμού ο οποίος βασίζεται α) στο λόγο του συνολικού ποσού για το οποίο χορηγήθηκε πραγματικά η εγγύηση [32,3 =31,24 + 1,06 (κεφάλαιο συν πραγματικά καταβληθέντες τόκοι)] προς το συνολικό ποσό της εγγύησης (58 330 000 EUR) και β) στο λόγο της πραγματικής χρήσης προς τη σκοπούμενη χρήση για 5 έτη (δηλαδή 388 ημέρες από τις δυνητικές 1 826 ημέρες).

(116) Ωστόσο, όσον αφορά τις δαπάνες τις σχετικές με το δάνειο, που αναφέρονται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 42 γ), η Επιτροπή δεν θεωρεί αυτές έξοδα που μπορούν να αφαιρεθούν από το πλεονέκτημα, καθώς κάθε δάνειο που χορηγείται σύμφωνα με τους όρους της αγοράς πρέπει επίσης να περιλαμβάνει παρεμφερή έξοδα, τα οποία πιθανώς να είναι ακόμη υψηλότερα.

(117) Τα προαναφερθέντα οδηγούν στον ακόλουθο υπολογισμό, λαμβάνοντας υπόψη τον ανατοκισμό του οφέλους από τις 24 Αυγούστου 2004 έως την εξόφληση, με επιτόκιο ανάκτησης 7,62 % ετησίως:

EUR

Συνολικό χρηματοδοτηθέν ποσό	31 245 684,00
Απαιτούμενος κανονικός τόκος από τις 24.8.2004 έως τις 16.9.2005	2 807 206
Τόκος που καταβλήθηκε πραγματικά από την HLW για το εγγυημένο δάνειο	1 061 050
Πρόβλεψη για την κατάθεση εγγύησης, αναλογικά προς τη συνολική εγγύηση και τη διάρκεια του δανείου	31 792
Κατάθεση υπέρ του δημόσιου Ταμείου, αναλογικά προς τη συνολική εγγύηση και τη διάρκεια του δανείου	68 683
Συνολικά έξοδα που αναλήφθηκαν πραγματικά για το εγγυημένο δάνειο	1 161 525
Διαφορά επιτοκίου (=όφελος) τις	1 645 682
Συν ληξιπρόθεσμοι τόκοι με βάση την απόδοση κατά την περίοδο από 24.8.2004 έως 20.11.2007	444 086
Πληρωτέο ποσό στις 20.11.2007	2 089 768

ε) *Συμπέρασμα*

(118) Ανακεφαλαιώνοντας, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η εξόφληση των υποχρεώσεων της συμφωνίας πώλησης και επανεκμίσθωσης των παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού δεν είχε προβλεφθεί στο ΑΕΣ του 2003 και έθεσε σε κίνδυνο την αποκατάσταση της βιωσιμότητας, τουλάχιστον την εποχή που ζητήθηκε η ενίσχυση. Ωστόσο, στο μέτρο που αποκαταστάθηκε η βιωσιμότητα της εταιρείας, η καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης δεν επηρεάζει το συμβιβάσιμο του υπολοίπου της ενίσχυσης. Επιπλέον, καθώς η εγγύηση έληξε και το δάνειο έχει ήδη εξοφληθεί, πρέπει πλέον να ανακτηθεί μόνον η επιδότηση επιτοκίου από την οποία επωφελήθηκε η HLW κατά το χρονικό διάστημα διαθεσιμότητας των χρημάτων (δηλαδή από τη μεταβίβαση των κονδυλίων έως την εξόφληση). Η εν λόγω επιδότηση επιτοκίου ανέρχεται σε 1 645 682 EUR.

3. **Τροποποίηση του σχεδίου**

(119) Η Πολωνία ζήτησε από την Επιτροπή να εγκρίνει ένα επικαιροποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης βάσει του σημείου 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 8.

(120) Η Επιτροπή έχει χειρισθεί παρόμοιες περιπτώσεις στο παρελθόν και έχει διευκρινίσει τα εξής: «*Η συμφωνία της Επιτροπής στη μεταβολή ενός επιχειρηματικού σχεδίου πρέπει να βασίζεται στη διαπίστωση ότι δεν υπάρχει πρόβλημα συμβατότητας της τροποποίησης του σχεδίου με τους στόχους του πρωτοκόλλου αριθ. 8. Αυτό συμβαίνει όταν τα*

([25]) Πρβλ. ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων, ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14, σημείο 3.2.

κυριότερα μεγέθη που περιλαμβάνονται στο πρωτόκολλο για τις κρατικές ενισχύσεις, όπως η παραγωγική ικανότητα και το χρονοδιάγραμμα της κρατικής ενίσχυσης, παραμένουν αμετάβλητα και η αναλογικότητα της κρατικής ενίσχυσης, όπως ορίζεται στο πρωτόκολλο, διατηρείται χωρίς να διακυβεύεται ο στόχος της βιωσιμότητας». ([26])

(121) Η Επιτροπή διευκρίνισε στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας ότι, στην προκείμενη περίπτωση, οι αλλαγές δεν αφορούσαν ούτε αύξηση του συνολικού ποσού της κρατικής ενίσχυσης ούτε αύξηση της παραγωγικής ικανότητας ([27]) κατά τη διάρκεια της περιόδου αναδιάρθρωσης, αλλά το γεγονός ότι το αναθεωρημένο επιχειρησιακό σχέδιο συνεπαγόταν κυρίως σημαντική αλλαγή στην επενδυτική στρατηγική της εταιρείας, ότι η κρατική ενίσχυση φαινόταν να έχει χρησιμοποιηθεί καταχρηστικώς ως επιχειρησιακή ενίσχυση και ότι δεν ήταν αναγκαία πρόσθετη κρατική ενίσχυση για την ολοκλήρωση των επενδύσεων (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 54 και 56). Ουσιαστικά, η έρευνα επιβεβαίωσε ότι δεν είναι δυνατή η άρση των αμφιβολιών, δεδομένου ότι η ενίσχυση χρησιμοποιήθηκε πράγματι καταχρηστικώς, όπως διαπιστώνεται ανωτέρω, και είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

(122) Το ΑΕΣ του 2005 δεν επανορθώνει το εν λόγω σφάλμα, δηλαδή την υπερβάλλουσα κρατική ενίσχυση, και επομένως δεν είναι δυνατόν να εγκριθεί με τη μορφή αυτή. Ειδικότερα, το γεγονός ότι η AHW επανέφερε στο μεταξύ το πρόγραμμα επενδύσεων δεν επαρκεί για την επανόρθωση του σφάλματος. Όπως προαναφέρθηκε, αυτό θα ίσχυε ακόμη και αν η εταιρεία είχε πραγματοποιήσει μόνον τις επενδύσεις που αναφέρονται στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης. Είναι προφανές ότι το νέο πρόγραμμα επενδύσεων θα υλοποιηθεί πολύ αργότερα από ό,τι είχε αρχικά προβλεφθεί στο σχέδιο. Είναι επίσης προφανές ότι η αρχική ενίσχυση χορηγήθηκε προκειμένου να διασφαλισθεί η τήρηση του χρονοδιαγράμματος του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Επομένως, στόχος της ενίσχυσης ήταν η παρότρυνση της HLW να προβεί στις εν λόγω επενδύσεις όπως είχαν προγραμματισθεί, εμπρόθεσμα, το 2003 και το 2004. Στην πραγματικότητα, εάν το χρονοδιάγραμμα της αναδιάρθρωσης είχε αναβληθεί εκ των προτέρων για το 2004 και το 2005, δεν θα ήταν αναγκαία καμία ενδιάμεση πίστωση και, κατ' επέκταση, καμία ενίσχυση.

(123) Παρά την καταχρηστική εφαρμογή, η Επιτροπή σημειώνει ότι, εφόσον ανακτηθεί η καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσα ενίσχυση, μπορεί να δεχθεί το εναπομένον νέο σχέδιο. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή επισήμανε την προθυμία της να δεχθεί τη νέα επιχειρηματική στρατηγική, από βιομηχανική άποψη, δεχόμενη ότι η νέα επένδυση θα είναι επωφελής για τις μελλοντικές οικονομικές επιδόσεις της εταιρείας και μπορεί να έχει και άλλες θετικές συνέπειες όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και τη μείωση του κόστους.

([26]) Απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση N 186/05, *Change of IBP of MSP* (Μεταβολή σχεδίου αναδιάρθρωσης της MSP), αιτιολογική σκέψη 41 και απόφαση της Επιτροπής αριθ. N 600/04 *Change of IBP of VPFM* (Μεταβολή σχεδίου αναδιάρθρωσης της VPFM).

([27]) Η Επιτροπή σημείωσε ότι η νέα επένδυση θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας από 930 kt σε 700 kt.

(124) Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή σημειώνει ότι η τροποποίηση του σχεδίου δεν απαιτεί καμία πρόσθετη ενίσχυση, αλλά χρηματοδοτείται πλήρως από τα κεφάλαια του επενδυτή. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να αντιταχθεί στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα, παρά τη μεταβολή της στρατηγικής της εταιρείας. ([28])

VII. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(125) Εν κατακλείδι, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με τα σημεία 9 και 18 του πρωτοκόλλου αριθ. 8, η εγγύηση δανείου ύψους 31,2 εκατ. EUR χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς και κατά μη συμβατό τρόπο από την HLW. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η κρατική εγγύηση έληξε και ότι το δάνειο εξοφλήθηκε, πράγμα που σημαίνει ότι η HLW αποκόμισε πλεονέκτημα ισοδύναμο με επιδότηση επιτοκίου ύψους 1 645 682 EUR, το εν λόγω πλεονέκτημα πρέπει να επιστραφεί. Δεδομένου ότι, στις 20 Νοεμβρίου 2007, η AHW επέστρεψε οικειοθελώς στον δεσμευμένο λογαριασμό το ποσό των 2 089 768 EUR, το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό που πρέπει να ανακτηθεί συν τους ληξιπρόθεσμους τόκους, ποσό το οποίο πρόκειται να εισπραχθεί από τις πολωνικές αρχές κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης, δεν απαιτείται καμία περαιτέρω ανάκτηση.

(126) Επιπλέον, υπό τον όρο της επιστροφής της εν λόγω ενίσχυσης, η Επιτροπή μπορεί, βάσει του σημείου 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 8, να εγκρίνει τη μεταβολή του σχεδίου αναδιάρθρωσης όπως αναφέρεται στο ΑΕΣ του 2005, καθώς δεν αφορά πρόσθετη ενίσχυση και ενισχύει τη βιωσιμότητα της εταιρείας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση ύψους 1 645 682 EUR που χορήγησε η Πολωνία στην HLW/AHW, κατά παράβαση του σημείου 18 του πρωτοκόλλου αριθ. 8, χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς από την HLW/AHW και δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Εν όψει της επιστροφής της καταχρηστικώς χρησιμοποιηθείσας ενίσχυσης, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή δεν έχει αντίρρηση στην τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της AHW.

([28]) Για λόγους πληρότητας, η Επιτροπή θα ήθελε επίσης να επισημάνει ότι εμμένει στην άποψή της ότι η εν λόγω αντικατάσταση δεν περιλαμβανόταν στο ΑΕΣ του 2003. Στο επιχειρησιακό σχέδιο αναφέρεται σαφώς ότι η HLW επιθυμούσε «να επικεντρωθεί στη σταδιακή βελτίωση του φάσματος των προϊόντων της» μέσω «της ανάπτυξης της παραγωγής με έμφαση στους ειδικούς χάλυβες και στους χάλυβες για τεχνικές κατασκευές». Στο ΑΕΣ του 2005 αναφέρεται σαφώς ότι «προκειμένου να ανταποκριθούμε στη ζήτηση της αγοράς, είναι αναγκαία η τελειοποίηση της στρατηγικής και ο εμπλουτισμός του φάσματος χαλυβουργικών εργασιών με μια νέα γκάμα νέων προϊόντων». Αυτό σημαίνει ότι η AHW επιθυμούσε να ανταποκριθεί στη ζήτηση για χάλυβα κατασκευών κατασκευάζοντας μια νέα εγκατάσταση ικανή να παράγει χάλυβα κατασκευών και χρησιμοποιώντας τον υπάρχοντα ρευστό χάλυβα αποτελεσματικότερα για τον σκοπό αυτό. Ωστόσο, είναι προφανές ότι η εταιρεία δεν διέθετε τα κεφάλαια για να προβεί στις εν λόγω επενδύσεις πριν από το 2003, αλλά μπόρεσε να υλοποιήσει τις επενδύσεις αυτές μόνο με τη βοήθεια της Arcelor.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Πολωνίας.

Βρυξέλλες, 11 Δεκεμβρίου 2007.

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής